

Kommentar 9

Om Det kinesiske kommunistpartiets skruppelløse natur

Forord

Den kommunistiske bevegelsen, som har utbasunert store fanfarer i over et århundre, har bare ført til krig, fattigdom, brutalitet og diktatur for menneskeheten. Med sammenbruddet av Sovjetunionen og de østeuropeiske kommunistpartiene gikk dette katastrofale og skamfulle drama inn i sin siste fase ved slutten av det siste århundre. Ingen, fra vanlige borgere opp til generalsekretæren i Kommunistpartiet, tror lenger på myten om kommunismen.

Det kommunistiske regimet oppsto verken på grunn av ”guddommelig mandat” [1] eller gjennom demokratiske valg. I dag fremstår partiet som ideologisk konkurs, og dets rettmessige grunnlag for å regjere innebærer en utfordring uten sidestykke.

Det kommunistiske partiet (KKP) er uvillig til å forlate den historiske scenen i overensstemmelse med de historiske strømningene. I stedet bruker det nådeløse metoder, utviklet i løpet av desennier av politiske kampanjer, til å fornye sin maniske kamp for legitimitet og til å gjenopprette sitt døde mandat.

KKPs politikk med reformer og åpenhet skjuler en desperat intensjon av å opprettholde gruppens interesser og totalitære styre. Til tross for harde restriksjoner er det, gjennom det kinesiske folks harde arbeid i løpet av de siste 20 årene, oppnådd stor økonomisk fremgang, men dette har ikke beveget KKP til å legge vekk slakterkniven. Istedenfor har KKP stjålet de økonomiske gevinstene og brukt dem til å bekrefte sitt styre, til konsekvent å gjøre sin umoralske atferd stadig mer sviskefull og villedede. Det mest skremmende er at KKP har til hensikt å ødelegge det moralske fundamentet for hele nasjonen og, i ulik grad, forsøke å gjøre enhver kinesisk borger om til en intrigemaker for å få til et miljø som er gunstig for KKP’s ”avansement over tid”.

I dette historiske øyeblikket er det spesielt viktig for oss klart å forstå hvorfor KKP fungerer som en gruppe kjeltringer samt å eksponere dets skurkaktige natur, slik at den kinesiske nasjonen kan oppnå varig stabilitet og fred, og så snart som mulig gå inn i en epoke fri for KKP og skape en fremtid der nasjonen på ny kan blomstre.

I. Kommunistpartiets skurkaktige natur har aldri forandret seg

Hvem er KKP's reformer for?

Gjennom hele historien har KKP, uansett når det møtte en krise, vist spor av forbedring og slik villedet folk til å utvikle illusjoner om KKP. Illusjoner, som gang på gang og uten unntak, er blitt knust. KKP etterstrever i dag kortsiktige fordeler. Denne streben har ført til en forestilling om økonomisk velstand som nok en gang overbeviser mennesker til å tro på fantasier om KKP. De grunnleggende konfliktene mellom KKP, nasjonens og folkets interesser blir dog avgjørende for at denne falske velstand ikke kommer til å vare. De "reformer" som KKP har lovet, har ett formål – å opprettholde partiets styre. Det er kraftløse reformer med forandring bare på overflaten, men ikke i innhold, ikke i dybden. Under den skjeve utviklingen ligger en stor sosial krise. Med en gang krisen bryter ut, vil nasjonen og folket lide nok en gang.

Med skifte i lederskap har den nye generasjonen KKP-ledere ikke deltatt i den kommunistiske revolusjonen og har derfor stadig mindre prestisje og troverdighet til å lede nasjonen. I denne legitimitetskrisen har KKP, ved primært å ivareta partiets interesser, i stadig stigende grad kunnet stille en grunnleggende garanti om å ivareta interessene for alle innen KKP. KKP's natur er egoistisk. Partiet kjenner ingen grenser. Det å håpe at et slikt parti skal vie seg til en fredelig utvikling av nasjonen, er ønsketenkning.

Vi minner om hva Kommunistpartiets talerør *Folkets dagblad* skrev i et førstesidesoppslag den 12. juli 2004: "Den historiske dialektikken har lært KKP's medlemmer følgende: Det som bør forandres, må forandres, ellers følger forfall; det som ikke bør forandres, må forbli uforandret, ellers leder det til selvødeleggelse."

Hva er det som skal forbli uforandret? *Folkets dagblad* forklarer: "Partiets grunnleggende linje med "et midtpunkt, to grunnsatser" må stå solid i hundre år uten noen slingring". [2]

Folk forstår ikke nødvendigvis hva "midtpunkt" og "grunnsatser" står for, men alle vet at det kommunistiske gjenferdets beslutning om å bibeholde sine kollektive interesser og diktatur aldri vil bli forandret. Kommunismen er beseiret over hele verden og er dømt til å dø ut. Likevel, jo mer korrupt noe blir, desto mer destruktiv blir det i sin dødskamp. Å diskutere demokratiske fremskritt med Kommunistpartiet er som å spørre en tiger om å forandre sitt skinn.

Hva ville Kina være uten Kommunistpartiet?

Etter hvert som KKP svekkes, har folk helt uventet oppdaget at det onde KKP-gjenferdet, med sine skurkaktige og foranderlige midler, i årtier har innpodet sin skammeligheit i ethvert aspekt av vanlige menneskers liv.

Da Mao Zedong døde, gråt mange kinesere bitterlig foran hans portrett og undret seg: "Hvordan skal Kina kunne fortsette uten formann Mao?" Ironisk nok sprer KKP 20 år senere, etter å ha tapt sin legitimitet til å regjere landet, på ny en runde med propaganda for at mennesker skal engste seg og undre: "Hva ville Kina være uten Kommunistpartiet?"

Faktisk har KKP's gjennomgripende politiske styring satt så dype spor i den nåværende kinesiske kulturen og den kinesiske tenkemåten at selve kriteriene med hvilke det kinesiske folket dømmer KKP, er merket av partiet eller til og med kommer fra partiet. Om KKP i fortiden styrte folk ved å innpode sine elementer i dem, da er KKP nå kommet for å høste hva det har sådd fordi det som er innpodet i folks sinn, er blitt fordøyet og absorbert og blitt en del av deres celler. Folk tenker ut fra KKP's logikk og setter seg selv i KKP's sted for å dømme hva som er rett og galt. Noen sier til og med om KKP's studentmassakre den 4. juni 1989: "Hvis jeg var Deng Xiaoping, ville jeg også ha stoppet protesten med tanks." Om forfølgelsen av Falun Gong er det noen som sier: "Om jeg var Jiang Zemin, ville jeg også eliminert Falun Gong." Om begrensningene i ytringsfriheten er det noen som sier: "Hvis jeg var KKP, ville jeg gjort likedan." Sannhet og samvittighet er forsvunnet, tilbake er bare KKP's logikk. Dette har vært en av de mest gemene og nådeløse metoder som KKP har brukt, helt på linje med dets nådeløse natur. Så lenge som de moralske giftstoffene som KKP har innpodet, forblir i folks sinn, kan KKP fortsatt få energi til å opprettholde sitt skammelige liv.

"Hva ville Kina være uten KKP?" Denne tenkemåten passer perfekt for partiets mål om at folk skal vurdere og tenke ut fra KKP's logikk.

Kina har gått gjennom sin 5000-årige historie og sivilisasjon uten KKP. Sant nok, intet land i verden vil stoppe i sin sosiale utvikling på grunn av at et spesielt regime skulle falle. Etter desennier med kommunistisk styre innser folk ikke lenger dette faktum. Partiets langvarige propaganda har lært dem å se partiet som sin moder. KKP's allesteds nærværende politikk har gjort folk ute av stand til å forestille seg hvordan de kan leve uten KKP.

Kina brøt ikke sammen uten Mao Zedong. Vil Kina bryte sammen uten KKP?

Hva er den virkelige kilden til kaoset?

Mange er kjent med og misliker KKP's machiavelliske handlemåte og forakter alle kamper og bedrag. Samtidig frykter de KKP's politiske kampanjer og den forvirring som de kan resultere i, og frykter at kaos på ny skal hjem-søke Kina. Når KKP truer folk med "kaos", føler folk seg hjelpeløse i forhold til KKP's despotiske kraft og trekker seg følgelig tilbake i en stille aksept av KKP's styre.

I realiteten er det Kommunistpartiet, som med sine millioner av troppestyrker og bevæpnet politi, den virkelige kilden til kaoset. Alminnelige borgere har verken grunner eller evner til å forårsake kaos. Bare det undertrykkende KKP kan være tilstrekkelig skjødesløst til å føre landet inn i kaos ved det minste tegn til forandring. ”Stabilitet er overordnet alt annet.” ”Å klype knoppene av alle ustabile elementer.” Disse slagordene er blitt det teoretiske grunnlaget for KKP til å undertrykke folk. Hvem er den største årsaken til ustabilitet i Kina? Er det ikke KKP, spesialist i tyranni? KKP egger til opprør og benytter deretter det påfølgende kaos som det selv har skapt, til å undertrykke folket. Dette er vanlig for alle skurker.

II. KKP ofrer den økonomiske utviklingen

Tar æren for det som er oppnådd gjennom folkets harde arbeid

KKP peker på de siste 20 årenes økonomiske utvikling som grunnlag for sin legitimitet. I realiteten er det slik at denne utviklingen skyldes det kinesiske folkets innsats etter at KKP lenker var blitt noe løsere. Fremskrittene har derfor ingen sammenheng med KKP innsats. Partiet hevder dog at den økonomiske utviklingen skyldes KKP og vil at folk skal være takknemlige for dette, som om ingen av disse fremskrittene ville ha skjedd uten KKP. Vi vet alle at det i mange ikke-kommunistiske land for lenge siden var enda sterkere økonomisk vekst.

Det er forventet at vinnerne av olympiske gullmedaljer skal takke partiet. Partiet nøler ikke med å bruke det falske bildet av en ”stor idrettsnasjon” til å lovprise seg selv. Kina har lidd en hel del av SARS-epidemien, men *Folkets Dagblad* rapporterte at Kina beseiret viruset ved å ”stole på partiets grunnleggende teori, grunnleggende linje, grunnleggende prinsipp og grunnleggende erfaring”. Oppskytingen av Kinas romskip Shenzhou-V ble utført av dyktige fagfolk innen astronautisk vitenskap og teknologi. Kommunistpartiet brukte dette for å bevise at det bare er KKP som kan lede det kinesiske folket inn blant de mektigste landene i verden. Kina som vertskap for de Olympiske leker 2008 var egentlig en fredsinvitt fra vestlige land for å oppmuntre Kina til å forbedre sine menneskerettigheter. Istedenfor utnyttes OL av KKP til ytterligere å befeste sin legitimitet og som et påskudd til å undertrykke det kinesiske folket. Kinas ”store markedspotensial”, ettertraktet av mange utenlandske investorer, stammer fra det potensielle forbruket hos Kinas befolkning på 1.3 milliarder mennesker. KKP tar på seg æren for dette potensialet og bruker dette som et våpen til å tvinge vestlige samfunn til å samarbeide med KKP regime.

KKP gir reaksjonære krefter og enkeltindividers bakenforliggende motiver skylden for alt dårlig, mens alt godt tilskrives partiets lederskap. KKP benytter ethvert fremskritt til å styrke sin berettigelse og til å gjøre seg mer attraktivt. Også det dårlige som KKP gjør, kan bli vendt til noe ”godt” for å

tjene dets formål. For eksempel, da sannheten om den kraftige utbredelsen av AIDS ikke lenger kunne skjules, skapte KKP plutselig en ny identitet. Partiet mobiliserte møysommelig sin propagandamaskin, utnyttet alle, fra velkjente skuespillere til partiets generalsekretær, til å gi et bilde av KKP, den hovedsakelige synderen, som en velsignelse for pasienter, en fordriver av AIDS og en sykdomsbekjemper. Det eneste Kommunistpartiet kunne tenke da det sto overfor dette alvorlige spørsmål om liv-og-død, var hvordan det skulle utnytte situasjonen til å glorifisere seg selv. Bare en så ondskapsfull intrigemaker som KKP er i stand til en slik nådeløs oppførsel ved selv å ta æren og samtidig fullstendig overse respekten for menneskeliv.

Økonomiske ulemper forårsaket av kortsiktig tenkning

Stilt overfor en alvorlig "legitimitetskrise" innførte KKP på 1980-tallet reformer og åpenhet for å opprettholde sin makt. Dets iver for rask suksess har plassert Kina i en ugunstig situasjon som økonomer kaller "forbannelse av de som stadig kommer for sent".

Begrepet "forbannelse av de som stadig kommer for sent" eller "fordelen for de som alltid kommer for sent", som en del andre lærde kaller det, viser til det faktum at utviklingsland, som kom sent i gang med sin utvikling, kan imitere industrilandene i mange henseende. Imitasjonen kan ta to former: etterlikning av det sosiale systemet eller etterlikning av teknologiske og industrielle modeller. Etterlikning av sosiale system er vanligvis vanskelig, da systemreform ofte truer personlige økonomiske interesser i en del sosiale eller politiske grupper. Følgelig er utviklingsland tilbøyelige til å imitere utviklede lands teknologier. Selv om teknologisk imitasjon genererer kortsiktig økonomisk vekst, kan den også medføre mange skjulte risikoer eller til og med føre til en mislykket langsiktig utvikling.

Det er nøyaktig denne "forbannelse av de som stadig kommer for sent", denne veien til å mislykkes, som KKP har fulgt. Over de to siste tiårene har Kinas "teknologiske imitasjon" ført til en del fremgang som KKP har brukt til egen fordel for å bevise sin rettmessighet og for å fortsette å motsette seg alle politiske reformer som kan undergrave KKP's egne interesser. Nasjonens langsiktige interesser er følgelig blitt ofret.

En smertefull pris for KKP's økonomiske utvikling

Mens KKP stadig skryter av sine økonomiske fremskritt, er Kinas økonomi i dag i realiteten internasjonalt rangert lavere enn under Qianlongs styre (1711-1799) i Qingdynastiet. I løpet av Qianlong-perioden utgjorde Kinas BNP 51 prosent av verdens totale BNP. Da Dr. Sun Yat-sen grunnla republikken Kina (Kuomintang eller KMT-perioden) i 1911, var Kinas BNP 27 prosent av verdens BNP. Omkring år 1923 falt prosentandelen, men den var stadig så høy som 12 prosent. I 1949, da KKP tok styringen, var prosentdelen 5.7, mens den i 2003 var mindre enn 4 prosent av verdens totale

BNP. I motsetning til den økonomiske tilbakegangen under Kuomintangperioden, som var forårsaket av årtier med krig, har den økonomiske tilbakegangen som fortsatte under KKP's styre, skjedd i fredstid.

For å legitimere sin makt er KKP i dag ivrig etter å vise raske suksesser og øyeblikkelige gevinster. Den økonomiske reformen som KKP introduserte for å beskytte sine egne interesser, har hatt liten effekt og har kostet landet store summer. Den hurtige økonomiske veksten i de siste 20 årene skyldes for en stor del en overdreven bruk av, eller til og med bortkastet bruk av, ressurser, og er oppnådd på bekostning av miljømessig ødeleggelse. En betydelig del av sitt BNP har Kina oppnådd ved å ofre fremtidige generasjoners muligheter. I 2003 bidro Kina med mindre enn fire prosent til verdensøkonomien, men dets forbruk av stål, sement og annet materiale utgjorde en tredjepart av det totale globale forbruket. [3]

Fra 1980 til slutten av 1990 økte ørkenspredning i Kina fra litt over 1000 til 2460 kvadratkilometer. Dyrkbar mark per innbygger har minket fra ca to *mu* i 1980 til 1.43 *mu* i 2003 [4]. En omfattende bølge av utviklingsprosjekter har gjort at Kina har tapt 100 millioner *mu* av dyrkbar mark i løpet av bare et par års tid. Imidlertid brukes for tiden bare 43 prosent av det konfiskerte arealet. For tiden er den totale mengden avløpsvann 43,95 milliarder tonn. Dette overskrider miljøets kapasitet med 82 prosent. I de syv store flodsystemene er 40,9 prosent av vannet ubrukelig som drikkevann til både mennesker og buskap. 75 prosent av innsjøene er forurensede og forårsaker ulike grader av overgjødning.[5] Konfliktene mellom menneske og natur i Kina har aldri vært så intensive som de er i dag. Verken Kina eller verden kan tåle en slik usunn vekst. Folk er uvitende om den forestående økologiske krisen, siden de er villedet av den overfladiske prakt i form av lønns tillegg og flotte boliger. Når tiden er kommet for naturen til å gjøre opp regningen med menneskeheten, vil det lede til katastrofale konsekvenser for Kina.

Til sammenlikning har Russland, etter at det forlot kommunismen, gjennomført økonomiske og politiske reformer samtidig. Etter en kort periode med frykt har landet kommet over på en hurtig utviklingsvei. Fra 1999 til 2003 økte Russlands BNP med sammenlagt 29,9 prosent. Levestandarden i befolkningen har økt vesentlig. Vestlige forretningsfolk har begynt, ikke bare å diskutere det "russiske økonomiske fenomenet", men de har også satt i gang investeringer i Russland i stor skala, denne nye "hotspot". Russlands ranking blant de mest attraktive investeringsnasjoner har steget fra 17. plass i 2002 til 8. plass i 2003, da de for første gang ble en av de ti mest populære nasjoner for investeringer i verden.

Selv India, som av de fleste kinesere anses som et fattig land, fullt av etniske konflikter, har hatt en gunstig utvikling og oppnådd en rask økonomisk vekst med en vekstrate på syv til åtte prosent pr. år siden de økonomiske reformene i 1991. India har et relativt komplett lovsystem i en markeds-

økonomi, et sunt økonomisk system, et velutviklet demokratisk system, og befolkningen har en stabil mentalitet. Det internasjonale samfunnet anerkjenner India som et land med et stort utviklingspotensial.

KKP har på en annen side bare vært opptatt av økonomiske reformer uten noen form for politiske reformer. Den kortsiktige og falske økonomiske blomstringen har hindret en naturlig utvikling av ”sosiale systemer”. Det er denne ufullstendigheten som har forårsaket en økende ubalanse i det kinesiske samfunnet og skjerpede sosiale konflikter. De økonomiske gevinstene som er oppnådd av folkets innsats, er ikke beskyttet av stabile sosiale systemer. Dessuten, i forbindelse med privatiseringen av statlig virksomhet og eiendom, har maktthaverne i KKP utnyttet sine posisjoner til å fylle sine egne lommer.

Kommunistpartiet snyter bøndene igjen og igjen

KKP støttet seg til bøndene for å ta makten. Befolkningen på landsbygda i KKP-styrte områder ofret alt de hadde for partiet i dets tidlige oppbyggingsfase. Men etter at KKP hadde tatt styringen over landet, er bøndene blitt alvorlig diskriminert.

Etter at KKP kom i regjering, skapte de et meget urimelig system – det obligatoriske boligregistreringssystemet som klassifiserte folk i landlig og ikke-landlig befolkning. Systemet førte til en urimelig oppdeling og motsetning innen nasjonen. Bønder har ingen trygdeordninger, ingen arbeidsløshetskasse, ingen alderspensjon og kan ikke få banklån. Bønder er den fattigste klassen i Kina, men også den klassen som bærer de tyngste skattebyrdene. Bønder er tvunget til å betale til ulike fond, så som offentlig understøttelsesfond, offentlig velferdsfond, administrativt ledelsesfond, ekstra utdannelsesavgift, fødselskontrollavgift, avgift til heimevernets organisasjon og opplæring, avgift til konstruksjon av landeveier og avgift for militærtjeneste. Utover alle disse avgifter er det et påbud om at de skal selge en del av kornet som de produserer, til staten for en fastlagt pris, betale landbruksskatt, eiendomskatt, en spesiell lokal produksjonsskatt og en skatt for slakt i tillegg til flere andre avgifter. Befolkningen som ikke bor på landet, er fritatt for å betale disse skatter og avgifter.

I begynnelsen av 2004 utstedte Kinas statsminister Wen Jiabao ”Dokument nr. 1”, som hevdet at bygde-Kina sto overfor den vanskeligste perioden siden de økonomiske reformene ble innført i 1978. Inntektene for de fleste bøndene hadde stagnert eller til og med falt. De hadde blitt fattigere, og inntektskløften mellom by og land hadde fortsatt å øke.

På en treplantasje i den østlige provinsen Sichuan fordelte høyere myndigheter 500.000 yuan (omtrent 386.000 NOK) til et prosjekt for skogplanting. Lederne av trefarmen puttet først 200.000 yuan i sine egne lommer før de resterende 300.000 yuan ble fordelt til treplanting. Men ettersom en del av pengene ble tatt på et hvert eneste myndighetsnivå som midlene skulle

igjennom, ble det meget lite igjen til de lokale bøndene som skulle gjennomføre selve det praktiske arbeidet. Myndighetene trengte ikke å bekymre seg for at bøndene skulle nekte å arbeide i prosjektet på grunn av utilstrekkelig finansiering. Bøndene var så utarmede at de arbeidet for svært lite. Dette er en av grunnene til at produkter som er laget i Kina, er så billige.

Bruker økonomiske interesser for å presse vestlige land

Mange tror at handel med Kina fremmer menneskerettigheter, ytringsfrihet og demokratiske reformer i Kina. Etter mer enn et desennium er det åpenbart at disse antagelsene bare er ønsketenkning. En sammenlikning av prinsippene for å gjøre forretning i Kina og i Vesten illustrerer noe allmenngyldig. "Fair play", rettferdighet og åpenhet i Vesten er i Kina erstattet med forbindelser, nepotisme, bestikkelser og bedrageri. Mange vestlige bedrifter har sterkt medvirket i og bidratt til en forverring av korrupsjonen i Kina. Noen selskaper hjelper til og med KKP med å skjule brudd mot menneskerettigheter og forfølgelse av eget folk.

KKP oppfører seg som mafiaen ved å spille på økonomien i utenlandsk diplomati. Hvorvidt Frankrike eller USA skal få Kinas kontrakt for flykjøp er avhengig av hvilket land som tier om hvordan KKP håndterer menneskerettigheter. Mange vestlige forretningsmenn og politikere drives og styres av økonomisk profitt i Kina. En del nordamerikanske IT-bedrifter har forsynt KKP med avanserte produkter som skal blokkere Internet. For å få tilgang til det kinesiske markedet har en del Internet-leverandører samtykket i å sensurere seg selv og filtrere bort informasjon som KKP misliker.

Ifølge data fra det kinesiske handelsdepartementet hadde Kina ved utløpet av april 2004 mottatt totalt 990 milliarder amerikanske dollar som utenlandske investeringer i forskjellige kontrakter. Det er åpenbart at dette er en kjempemessig "blodtransfusjon" til KKP's økonomi fra utenlandsk kapital. Men det fulgte ingen fundamentale prinsipper som demokrati, frihet og menneskerettigheter til det kinesiske folk, med disse investeringene av utenlandsk kapital. KKP fremhever i sin propaganda det betingelsesløse samarbeidet med utenlandske investorer og utenlandske myndigheter og smykker seg med ros fra visse land. Ved å utnytte Kinas overfladiske økonomiske velstand, har tjenestemenn i Kommunistpartiet blitt ekstremt dyktige til å alliere seg med bedrifter om å fordele statlige midler og blokkere politiske reformer.

III. KKP's hjernevasketeknikker utvikles fra utilsørt til "raffinert"

Ofte hører man folk si: "Jeg vet at KKP tidligere har løyet altfor ofte, men denne gangen forteller de sannheten." Dette er ironisk nok det folk sa hver gang KKP gjorde seg skyldig i en alvorlig feil i fortiden. Dette er et spill

på den evnen som KKP i løpet av desennier har opparbeidet for å spre løgner og villedende mennesker.

Mennesker har utviklet en viss motstand mot KKP's storslåtte fortellinger. Som respons på dette har partiets fabrikasjoner og propaganda blitt stadig mer subtile og ”profesjonelle”. KKP's løgner har utviklet seg fra tidligere å være propaganda i slagordstil til å bli mer raffinerte og spissfindige. Særlig under den informasjonsblokaden som KKP har bygget opp over hele Kina, dikter partiet opp historier, delvis basert på fakta, for å villedende offentligheten. Dette er enn mer skadelig og bedragersk enn storslåtte fortellinger.

Det engelskspråklige tidsskriftet *Chinascop*e publiserte i oktober 2004 en artikkel som analyserer tilfeller der KKP har brukt mer subtile metoder til å fabrikere løgner som skal skjule sannheten. Da SARS brøt ut i Fastlands-Kina i 2003, mistenkte resten av verden at Kina skjulte informasjon om epidemien. Til tross for dette nektet KKP gjentatte ganger å akseptere fakta. For å finne ut om KKP hadde vært sannferdig om sin rapportering om SARS, leste forfatteren av artikkelen alle de drøyt 400 rapportene om SARS, publisert på det offisielle *Xinhua*s webside, fra epidemien begynte og frem til april 2003.

Disse rapportene fortalte følgende historie: Så snart som SARS viste seg, mobiliserte myndigheter på sentralt og lokalt nivå eksperter til å gi pasientene egnet behandling, og de ble skrevet ut fra sykehus etter at de var blitt friske. Som respons på bråkmakere som oppfordret folk til å hamstre varer for å slippe å gå ut etter at sykdommen hadde spredt seg, var myndighetene raske til å stanse både rykter og ryktespredning, slik at sosial orden effektivt kunne opprettholdes. Til tross for at et meget lite antall anti-Kina-krefter uten grunn mistenkte at de kinesiske myndighetene skjulte fakta, trodde de fleste land og folk ikke på disse ryktene. Den kommende handelsmessen i Guangzhou skulle ha det største deltagerantallet noensinne med bedrifter fra hele verden. Oversjøiske turister bekreftet at det var ufarlig å reise til Kina. Spesielt fastslo eksperter fra WHO [som var blitt bedratt av KKP] offentlig at de kinesiske myndighetene hadde vært samarbeidsvillige og foretatt hensiktsmessige tiltak i behandlingen av SARS, slik at det ikke skulle bli noen problemer. Spesialister ga også klar bane for feltundersøkelser i provinsen Guangdong [etter over 20 dagers utsettelse].

Disse over 400 artiklene ga forfatteren inntrykk av at KKP i løpet av disse fire månedene hadde vært åpent, tatt ansvar for å beskytte folks helse og overbevist folket om at KKP ikke hadde skjult noe som helst. Den 20. april 2003 tilstod imidlertid Det statlige rådets informasjonskontor ved en pressekonferanse at SARS virkelig hadde brutt ut i Kina og innrømmet følgelig indirekte at myndighetene hadde mørklagt epidemien. Først da innså denne forfatteren sannheten og forsto de bedragerske og villedende metodene som partiet hadde brukt, metoder som også hadde ”avansert med tiden”.

Ved valget i Taiwan brukte KKP den samme subtile og ”raffinerte” fremgangsmåten. Det fremholdt at et presidentvalg ville føre til katastrofer – økning i selvmordstallene, kollaps på børsen, økning i ”selsomme sykdommer”, mentale lidelser, utvandring fra øylandet, familiefæider, hjerteløs livsholdning, økonomisk depresjon, vilkårlig skyting på gaten, protester og demonstrasjoner, beleiring av presidentbygningen, sosial uro, politisk farse og så videre. KKP fylte daglig hodene på folk i Fastlandskina med disse ideene i et forsøk på å forlede folket til å tro at et valg vil føre til alle disse katastrofale ulykker og at Kina aldri bør holde et demokratisk valg.

I forhold til temaet Falun Gong har KKP vist seg enda dyktigere og brukt bedrag og lurendreieri for å ramme og sverte Falun Gong. KKP har kontinuerlig kommet med den ene iscenesatte hendelsen etter den andre. Det er ikke merkelig at så mange kinesere er blitt villedet. Partiets skurkaktige propaganda har vært så bedragersk at ofrene villig har trodd på løgnene og tenkt at de har kjent sannheten.

KKPs hjernevaskende propaganda har i løpet av de siste årtier blitt mer raffinert og subtil i sitt bedrag, hvilket er en naturlig forlengelse av dets skruppelløse natur.

IV. KKP's hykleri med menneskerettigheter

Brukte demokrati til å ta makten, forestiller demokrati for å opprettholde despotisk styre

”I en demokratisk nasjon skal suvereniteten ligge i folkets hender, hvilket er i overensstemmelse med himmelens og jordens prinsipper. Om en nasjon hevder å være demokratisk til tross for at suvereniteten ikke er hos dets folk, da er den bestemt ikke på det riktige sporet og kan bare betraktes som et avvik, og denne nasjonen er da ikke en demokratisk nasjon... hvordan kan demokrati være mulig uten at partiets styre avsluttes og uten valg? Gi folkets rettigheter tilbake til folket!”

Høres dette sitatet ut som noe fra en artikkel, skrevet av ”utenlandske fiender” som vil slå ned på KKP? Uttalelsen kommer faktisk fra en artikkel, den 27. september i 1945, i avisen *Xinhua Dagblad*, KKP's offisielle dagsavis.

KKP, som har utbasunert ”valg for folket” og krevd at ”folkets rettigheter skal gis tilbake til folket”, har behandlet ”allmenn stemmerett” som tabu fra det tok makten. Folket som skulle være ”herrer over og eiere av staten”, har overhodet ingen rett til å ta egne avgjørelser. Det mangler ord for å beskrive KKP's skruppelløse natur.

Om man innbiller seg at gjort er gjort og at den onde KKP-kulten, som har blomstret ved å drepe og regjert nasjonen ved å lyve, vil reformere seg, bli

velvillig og være villig til å ”gi makten tilbake til folket”, da tar man feil. La oss høre hva *Folkets Dagblad*, KKP’s talerør, skrev den 23. november 2004, 60 år etter den offentlige uttalelsen sitert ovenfor: ”En standhaftig kontroll av ideologien er det ideologiske og politiske fundamentet for å konsolidere partiets styre.”

Nylig foreslo KKP et nytt såkalt ”Tre nei-prinsipp,” [6] der den første er ”utvikling uten diskusjoner”. ”Utvikling” er en bløff, men ”ingen diskusjoner” som understreker ”en stemme, ett sete” er KKP’s virkelige formål.

Da den berømte CBS-korrespondenten Mike Wallace i år 2000 spurte Jiang Zemin om hvorfor Kina ikke hadde innført offentlige valg, svarte Jiang Zemin: ”Det kinesiske folk har altfor lav utdanninge.”

Så tidlig som 25. februar 1939 utbasunerte KKP imidlertid i sin dagsavis *Xinhua*: ”De (Kuomintang) anser at demokratisk politikk i Kina ikke kan realiseres i dag, men først om noen år. De håper at demokratisk politikk skal vente til kunnskaps- og utdannelsesnivået til det kinesiske folk når opp til nivået i de borgerlige demokratiske land i Europa og Amerika... men bare under det demokratiske systemet vil det bli lettere å utdanne og trene folket.”

Denne hyklende forskjellen mellom hva *Xinhua* skrev i 1939 og hva Jiang Zemin sa i 2000 speiler det sanne bildet av KKP’s ondskapfulle natur.

Etter massakren på Den himmelske freds plass (Tiananmen Square) i 1989 entret KKP nok en gang verdensarenaen med et elendig rulleblad innen menneskerettigheter. Historien ga partiet et valg. Enten å respektere folket og virkelig forbedre seg innen menneskerettigheter eller å fortsette bruddene mot menneskerettighetene i Kina, men samtidig, overfor omverdenen, skjule bruddene og søke å fremtre med respekt for menneskerettighetene – for å unngå internasjonal fordømmelse.

Dessverre valgte KKP, uten å nøle og i overensstemmelse med sin despotiske natur, det andre alternativet. Partiet samlet og understøttet et stort antall hensynsløse, men talentfulle mennesker innen vitenskap og religion, og ga dem spesielle direktiver om å publisere bedragersk propaganda i utlandet for å spre KKP’s oppdiktete fremskritt innen menneskerettigheter. KKP kokte sammen en rekke feilslutninger om folks rettigheter, slike som ”retten til å overleve” og ”retten til kost og losji”. Argumentet var slik: Når folk er sultne, har de ikke da rett til å ytre seg? Selv om de sultne ikke kan stå opp og tale, er det da tillatt for de som har spist seg mette, å stå opp og tale for de sultne? Partiet prøvde til og med å bedra det kinesiske folk og vestlige demokratier ved å spille spill med menneskerettigheter og høylytt hevde at det ”nå er den beste perioden for menneskerettigheter i Kina”.

Artikkel 35 i Kinas grunnlov hjemler ytrings-, publiserings-, møte-, forenings-, protest- og demonstrasjonsfrihet for alle borgere av Folkerepublikken Kina. KKP spiller helt enkelt med ord. Under KKP’s styre har utallige

blitt fratatt sine rettigheter til trosfrihet, ytringsfrihet, publiseringsfrihet, retten til samling og rettslig forsvaret. KKP har til og med gitt ordre om at visse grupper er fratatt retten til å appellere til høyere rettsinstanser. Ved flere anledninger har grupper i 2004 søkt om tillatelse til å demonstrere i Beijing. I stedet for tillatelse ble søkerne arresterte. Policyen ”et land, to systemer” for Hongkong, som er stadfestet i KKP’s konstitusjon, er også et triks. KKP snakker om at det ikke skal bli noen forandring i Hongkong på 50 år til tross for at det har forsøkt å gjøre de to systemene til ett ved å innføre et tyrannisk lovtilllegg, den såkalte Artikkel 23 i Hongkongs Grunnleggende Lov, bare fem år etter Hongkongs gjenforening med Kina. [7]

Kommunistpartiets nye, skumle triks er å bruke en falsk, men ”myk språkbruk” for å dekke over omfanget av dets massive overvåkning og kontroll. Det virker som kineserne nå friere uttrykker sine standpunkter, og dessuten har Internet bidratt til at nyheter spres fortere. Partiet hevder at det nå tillater ytringsfrihet, og et stort antall mennesker tror at det er sant. Dette er en illusjon. Det er ikke slik at KKP er blitt velvillig; det er mer slik at partiet ikke kan stanse den sosiale utviklingen og de teknologiske fremskrittene. La oss se på KKP’s rolle angående Internet. Det blokkerer websider, filterer informasjon, overvåker chatrooms, kontrollerer e-post og kriminaliserer Internettbrukere. Alt det KKP gjør, er i sin natur regressivt. Ved hjelp av en del kapitalister som ikke tar hensyn til menneskerettigheter og egen samvitthet, er KKP’s politi i dag utstyrt med høyteknologiske systemer i patruljebiler som de kan benytte til å overvåke alt det hver eneste Internettbruker gjør på webben. Når vi betrakter KKP’s forfall – og dets åpenbare ugjerninger ”midt på lyse dagen”, og setter det i sammenheng med globale bevegelse for demokratisk frihet, hvordan kan vi vente oss at partiet gjør noen fremskritt i forhold til menneskerettigheter? KKP har selv sagt alt: ”Det løsnes opp eksternt, men strammes opp internt.” KKP’s skruppelløse natur er uforanderlig.

For å skape et godt bilde av seg selv på FN’s Kommisjon for menneskerettigheter iscenesatte KKP i 2004 en serie begivenheter for strengt å straffe de som krenker menneskerettigheter. Dette var bare skinn-begivenheter spilt opp for utlendinger og helt uten substans. Det er fordi i Kina er den største menneskerettighetsforbryteren KKP selv, i tillegg til dets tidligere generalsekretær Jiang Zemin, tidligere sekretær i Politikk- og Justiskomiteen, Luo Gan, samt minister Zhou Yongkang og varaminister Liu Jing i Sikkerhetsdepartementet. Deres show med avstraffelse for brudd mot menneskerettigheter er som når en tyv skriker ”fang tyven!”

Man kan gjøre en analogi til en serievoldtektsmann som, når ingen ser ham, angriper ti piker på én dag. Om det er mange folk omkring, angriper han bare en pike i mengden. Kan voldtektsmannen sies ha forandret seg til det bedre? At han skifter fra angrep i det skjulte til voldtekt i full offentlighet viser bare at han er enda verre og mer skamløs enn før. Voldtektsmannens

natur har ikke forandret seg i det hele tatt. Forandringen er at det ikke lenger er like enkelt for ham å begå sine forbrytelser.

KKP er akkurat som denne voldtektsmannen. Partiets diktatoriske natur og dets instinktive frykt for å miste sin makt gjør at det ikke respekterer menneskerettigheter. De menneskelige, materielle og økonomiske ressurser som blir brukt til å dekke opp KKP's brudd mot menneskerettigheter overgår med stor margin dets innsats for en virkelig forbedring av menneskerettigheter. At partiet har hengitt seg til hensynsløse massaker og forfølgelser over hele Kina har vært den største ulykke for det kinesiske folket.

Bruker "lov og orden" til å begå onde handlinger bak en pen fasade

For å beskytte gevinstene til spesielle interessegrupper har KKP på den ene siden eliminert sin tidligere fasade og fullstendig forlatt arbeidere, bønder og de brede masser. På den annen side har det utviklet sine bedragerske og skurkaktige metoder ettersom mer og mer av KKP's brudd på menneskerettigheter er blitt eksponert i det internasjonale samfunnet. Partiet har brukt et vokabular som "rettssikkerhet", "markedet", "for folket" og "reformer" for å forvirre mennesker. KKP kan ikke forandre sin ondskapsfulle natur selv om det kler seg opp i "vestlig dress". Slik en image er enda mer villedende enn et KKP i "Mao-dress". I George Orwells *Dyrefarmen*, som utkom i 1945, lærte de grisene å stå og gå på to bein. Disse nye tillærte ferdighetene ga grisene en ny image, men forandret ikke deres grisenatur.

A. Stifter lover og forordninger i strid med Kinas grunnlov

Lover og forordninger i strid med grunnloven føres videre til instanser på forskjellige nivåer som skal opprettholde lov og orden. Der utgjør de den "lovlige basen" for å hindre folket i å stanse forfølgelse, oppnå frihet og opprettholde menneskerettigheter.

B. Ikke-politiske problemer håndteres med politiske metoder

Et alminnelig sosialt problem løftes opp til nivået av "å konkurrere med partiet om massene", "å lede partiet og landet mot undergang", "opprør" og "fiendtlige styrker". Et ikke-politisk spørsmål politiseres forsettlig, slik at KKP kan bruke sine politiske kampanjer som propagandaredskap til å fremkalle folkets hat.

C. Politiske spørsmål håndteres med uærlige og hemmelige metoder

KKP's seneste påfunn for å angripe tilhengere av demokrati og uavhengige, annerledes tenkende intellektuelle, er å sette opp feller hvis hensikt er å kunne fengsle dem. Slike feller inkluderer falske anklager av sivilrettslige lovovertrедelser som prostitusjon og skattesnyteri. Angriperne holder en lav profil for å unngå å bli fordømt av utenforstående grupper. Disse for-

brytelsene, som er nok til å ødelegge den anklagedes rykte, brukes også til å ydmyke ofrene i full offentlighet.

Den eneste forandringen i KKP's hensynsløse natur, hvis noen, er at den er blitt enda mer anstøtlig og umenneskelig.

KKP holder over en milliard mennesker som gisler i sin forvridde logikk

Forestill deg at en liderlig forbryter bryter seg inn i et hjem og voldtar ei jente. Ved rettergangen forsvarer denne forbryter seg med argumentasjon om at han ikke drepte dette offeret, han bare voldtok henne. Fordi å drepe er verre enn å voldta, argumenterer han at han er uskyldig og at han umiddelbart skal løslates. Han sier også at folk burde rose ham for at han bare voldtar, men ikke dreper.

Denne logikken lyder latterlig. KKP's logikk i sitt forsvar for studentmassakren på Den himmelske fred plass den 4. juni 1989 er imidlertid nøyaktig den samme som denne forbryterens logikk. Partiet har argumentert for at "undertrykkelse av studentene" avverget potensiell "indre uorden" i Kina. Å forhindre "indre uorden" ble brukt til å rettferdiggjøre undertrykkelsen av studentene.

"Å voldta eller å drepe, hva er best?" En forbryter som i rettssalen stiller et slikt spørsmål til en dommer, viser hvor skamløs han er. Det samme gjelder hendelsen på Den himmelske freds plass, der KKP og dets allierte ikke hadde en eneste tanke på om de gjorde seg skyldige i drap. Istedenfor spurte de samfunnet hva som er best, "undertrykkelse av studenter eller indre uorden som kan føre til borgerkrig?"

Kommunistpartiet har kontroll over hele statsmaskineriet og alle midler for propaganda. Med andre ord holdes de 1,3 milliarder kineserne som gisler av KKP. Med de 1,3 milliarder gislene i sin hule hånd kan KKP alltid argumentere med sin "gissel-teori", at om de ikke undertrykker en viss gruppe mennesker, vil hele nasjonen oppleve kaos eller katastrofe. Ved å bruke dette som en unnskyldning, kan KKP undertrykke en hvilken som helst person eller gruppe etter behag, og dets undertrykkelse kan alltid rettferdiggjøres. Med slike bedragerske argumenter og villedende logikk, finnes det da noen kriminelle i verdenen som er mer skamløse enn KKP?

Gulroten og piskene – først "frihet", så undertrykkelse

Mange kinesere føler at de har mer "frihet" nå enn før. Derfor holder de fortsatt fast ved håpet om at KKP skal forbedre seg. Faktisk er det slik at den grad av frihet som folket "får", er avhengig av KKP's opplevelse av krise. KKP vil gjøre hva som helst for å opprettholde partiets kollektive interesser, inklusive det å gi såkalt demokrati, frihet eller menneskerettigheter til folket.

Under KKP's styre er imidlertid den såkalte "friheten" som partiet gir, ikke beskyttet av noen lovgivning. En slik "frihet" er utelukkende et redskap for å bedra og styre folk under den internasjonale trenden mot demokrati. I grunnen er denne "frihet" uforenelig med og i konflikt med KKP's diktatur. Straks forholdene er utenfor KKP's toleransenivå, tar KKP øyeblikkelig tilbake all denne "friheten". I løpet av KKP's historie har det vært atskillige perioder der man har kunnet snakke relativt fritt, men hver og en av disse periodene er etterfulgt av en periode med streng styring. Et slik syklisk mønster går gjennom hele KKP's historie og demonstrerer KKP's skammelige natur.

Hvis man i dag, i denne epoken med Internet, går inn på KKP's offisielle websider, *Xinhua-* eller *Folkets Dagblad-on-line*, kan man virkelig finne en hel del rapporter med negativ informasjon om Kina. Dette skyldes for det første at det i våre dager er så mange dårlige nyheter i sirkulasjon i Kina, og at nyhetsbyrået må rapportere dette for å forbli troverdig. For det andre sammenfaller standpunktene i slike rapporter med KKP's interesser, d.v.s. "underordnet kritikk er til stor hjelp". Rapportene henfører alltid årsaken til de dårlige nyhetene til visse individer som ikke har noe med partiet å gjøre, mens de gir partiets lederskap æren for alle løsningene. KKP styrer grundig og nøye alt som blir rapportert, hva som ikke blir rapportert, hvor mye som blir rapportert og hvorvidt kinesiske medier eller de KKP-kontrollerte utenlandske mediene skal rapportere det.

KKP er dyktig på å manipulere dårlige nyheter til noe som kan vinne folks hjerter og derved oppnå det partiet ønsker. Mange unge i Fastlandskina opplever at KKP nå tillater en stor grad av ytringsfrihet og har følgelig forhåpninger til og er takknemlige overfor KKP. De er ofre for den "raffinererte" strategien til de skammelige statskontrollerte mediene. Videre, ved å skape en lettere kaotisk situasjon i det kinesiske samfunnet og så gi dette en viss mediedekning, overbeviser KKP folk om at bare KKP kan kontrollere et slikt kaotisk samfunn. Slik manipulerer KKP folk til å støtte partiets styre.

Derfor skal vi ikke feilaktig tro at KKP har forandret seg av seg, selv om vi ser noen tegn på en forbedring av menneskerettigheter. Da KKP tidligere i historien kjempet for å styrte Kuomintangregjeringen, ga det inntrykk av å kjempe for demokrati for nasjonen. KKP's skurkaktige natur gjør at man ikke kan stole på noe løfte fra partiet.

V. Aspekter ved KKP's skruppelløse natur

Selger nasjonens landområder og svikter landet under dekke av "nasjonal enighet"

"Befri Taiwan" og "Forene Taiwan" (med Folkerepublikken Kina) har vært slagord i KKP's propaganda i de siste tiårene. Ved hjelp av denne propa-

gandaen har KKP handlet nasjonalistisk og patriotisk. Bryr KKP seg virkelig om nasjonens territorium og integritet? Overhodet ikke. Taiwan er bare et historisk problem, forårsaket av kampen mellom KKP og Kuomintang (KMT), og et virkemiddel som KKP bruker for å angripe sine motstandere og vinne folks støtte.

Tidligere, under KMTs styre, da KKP satte opp det ”kinesiske Sovjet”, fastslo Artikkel 14 i dets konstitusjon at ”alle etniske grupper eller provinser i Kina kan kreve uavhengighet”. For å rette seg etter Sovjetunionen var KKP’s slagord på den tiden ”Beskytte Sovjet.” Under den kinesisk-japanske krigen benyttet KKP anledningen til å fremme sitt primære mål om egen vekst og utvidelse istedenfor å slåss mot de japanske inntrengerne. I 1945 gikk den sovjetiske Røde hær inn i et nordøstlige Kina og ranet, drepte og voldtok, men KKP ytret ikke et ord og ingen misbilligelse. Tilsvarende var KKP også helt stille da Sovjetunionen støttet Ytre Mongolia om å bli uavhengig fra Kina.

I slutten av 1999 undertegnet KKP og Russland den kinesisk-russiske grenseavtalen. Her aksepterte KKP alle de ubalanserte tidligere avtalene mellom Qing-dynastiet og Russland som, ut fra manglende likeverd, ble utformet for mer enn 100 år siden. Da ble over en million kvadratkilometer land, et område på størrelse med atskillige titalls Taiwan’er, solgt til Russland. I 2004 undertegnet KKP og Russland en kinesisk-russisk tilleggsavtale om den østlige grensen der suvereniteten over halvdelen av øya Heixiazhi i provinsen Heilongjiang på ny ble overført til Russland.

Når det gjelder andre grensespørsmål, slike som øyene Nansha og øya Diaoyu, bekymrer KKP seg overhodet ikke over disse spørsmålene da de ikke er av betydning for KKP’s makt og kontroll. KKP har utbasunert en fanfare om å ”Forene Taiwan”, hvilket bare var et røykteppe og en bedragerisk metode for å egge til blind patriotisme og holde den offentlige oppmerksomheten borte fra konflikter innenlands.

Politiske skurker uten moralske betenkeligheter

En regjering bør alltid etterses, kontrolleres og overvåkes. I demokratiske land er maktdeling, ytrings- og pressefrihet bra mekanismer for overvåkning. Religiøs tro gir ytterligere moralsk selvkontroll.

KKP fremmer ateisme. Det er derfor ingen guddommelig natur som kan sette moralske begrensninger for dets handlinger. KKP er et diktatur, og det lar seg derfor ikke politisk begrense av noen lov. Dette resulterer i at KKP er fullstendig skjodesløs når det handler ut fra sin tyranniske og skurkaktige natur. I følge KKP selv, hvem overvåker partiet? ”KKP overvåker seg selv!” Dette er det slagordet som KKP har brukt i desennier for å bedra folket. I tidligere tider het det ”selvkritikk”, så ”selvkontroll” og ”selvfullendning av partiets lederskap”, og nylig ”selveffektivisering av partiets styringskapasitet”. KKP understreker sin enorme kraft for såkalt ”selvfor-

bedring”. KKP ikke bare sier det, men setter faktisk i gang tiltak som etablering av ”Den sentrale disiplinære granskningskomiteen” og ”Kontoret for appeller” og liknende. Disse instanser er bare pen, men ubrukkelig pynt som forvirrer og villeder folket.

Uten moral og lovmessige begrensninger er KKP ”selvforbedring” likeverdig med det tradisjonelle kinesiske ordtaket ”demoner oppstår i ens eget hjerte”. Den er bare en unnskyldning som KKP bruker for å unngå ekstern overvåkning og dets vegring mot å heve forbudet om fri presse og frie politiske partier. Politiske skurker bruker disse triksene for å lure folket og beskytte KKP s makt og den styrende gruppens interesser.

Kommunistpartiet er eksperter på politiske intriger. ”Folkets demokratiske diktatur”, ”Demokratisk sentralisme”, ”Politisk samråd” og så videre er alle falskhetens prosjekter. Med unntak av diktaturdelen er de alle løgner.

Taktikk - Fra falsk motstand mot den japanske invasjonen til bedragersk anti-terrorisme

KKP har alltid hevdet at det ledet det kinesisk folket til seier over de japanske angriperne. Et antall historiske arkiver avslører imidlertid at KKP forsettlig unngikk stridigheter i den kinesisk-japanske krigen. KKP hemmet bare den anti-japanske innsatsen og benyttet den anledningen som KMT s engasjement i krigen ga, til å øke sin egen makt.

De eneste slagene som KKP utkjempet, var slaget ved passet Pingxing og det såkalte Hundre regimenter-slaget. I slaget ved Pingxing var KKP overhodet ingen ledende eller framherskende kraft. Istedenfor overfalt KKP s tropper bare den japanske forsyningsenheten. Hva angår slaget Hundre regimenter trodde de i partiets indre sirkler at å delta i dette slaget ville gå utover partiets strategiske policy. Etter disse to slagene deltok ikke Mao og hans KKP-hærer i flere betydelige slag, og heller ikke fermbrakte de noen kinesisk-japanske krigshelter på linje med Dong Cunrui under krigen mot KMT i 1948 eller Huang Jiguang under Korea-krigen. Bare veldig få av KKP s høyere militære ledere ble drept på den anti-japanske slagmarken. Til i dag har KKP ikke en gang kunnet offentliggjøre tall for tapene under den kinesisk-japanske krigen, og det er i det enorme Kina heller ikke for mange monumenter av KKP s helter fra den kinesisk-japanske krigen.

På den tiden etablerte KKP en regjering i grenseregionene i provinsene Shaanxi, Gansu og Ningxia, langt borte fra krigsfronten. Med dagens terminologi ledet KKP ”et land, to systemer”, eller ”to Kina” innen Kina. Selv om KKP s kommandanter ikke manglet lidenskap i sin motstand mot japanerne, kjempet KKP s ledere på høyt nivå uten oppriktighet i den kinesisk-japanske krigen, og brukte istedenfor krigen som en anledning til å styrke partiet og beskytte sine ressurser. Da Kina og Japan gjenopptok de diplomatiske forbindelsene i 1972, skal Mao Zedong ha glippet og fortalt den japanske statsministeren Kakuei Tanaka sannheten om at KKP må takke

Japan fordi uten den kinesisk-japanske krigen ville KKP ikke ha kommet til makten.

Slik er sannheten om KKP's bedragerske påstand om at partiet ledet det kinesiske folket til å holde ut i åtteårskrigen mot japanerne og til slutt vinne seieren.

Mer enn et halvt århundre senere, etter angrepet den 11. september på amerikansk jord, har anti-terror blitt et globalt fokus. Nok en gang brukte KKP bedragerske strategier i likhet med de som ble benyttet under den kinesisk-japanske krigen. Ved å bruke anti-terrorisme som fortegn har KKP stempet mange religiøse utøvere, annerledes tenkende og grupper opptatt av etnisk eller territorielle konflikter, som terrorister. Med den internasjonale kampen mot terrorisme som skalkeskjul har KKP iverksatt voldelige forfølgelser.

Den 27. september 2004 ble avisen *Xinjing* sitert av det offisielle nyhetsbyrået *Xinhua* om at Beijing, av alle provinser og byer i Kina, kan bli den første til å etablere et anti-terrorkontor. En del utenlandske pro-KKP-medier hadde til og med som overskrift at "610-kontoret har sluttet seg til anti-terror virksomhet", ("610-kontoret" er et nettverk av offisielle organer, etablert for å forfølge Falun Gong-utøvere) og hevdet at anti-terrorkontoret har fokus på "terroristorganisasjoner", inklusive Falun Gong.

KKP setter etiketten "terrorist" på mennesker som er uten våpen, ikke slår tilbake når de blir slått, ikke tar igjen når de blir baksnakket eller trakassert og som fredelig appellerer for retten til personlig overbevisning og tro. KKP har utnyttet bølgen av anti-terrorisme til å mobilisere sin egen "spesielle anti-terrorstyrke", som bevæpnet til tennene bedriver en massiv forfølgelse mot denne forsvarsløse gruppen av fredelige mennesker. Dessuten bruker partiet anti-terror som unnskyldning for å unngå internasjonal oppmerksomhet og fordømmelse av forfølgelsen av Falun Gong. Denne typen av bedrag som i dag benyttes, er ikke noe annerledes enn det som ble brukt av KKP under den kinesisk-japanske krigen. Dette er en skammelig måte å benytte en slik alvorlig sak som den internasjonale innsatsen mot terror er.

Skinns av oppriktighet – enig utad, motarbeider i det skjulte

Kommunistpartiet tror ikke selv på sine egne doktriner, men tvinger andre til å tro på dem. Dette er en av den mest lumske metoder som kulten KKP benytter. KKP vet at dets doktriner er falske og at ideen bak sosialismen er usann. Partiet tror ikke på disse doktriner, men tvinger folk til å tro på dem. Det forfølger folk som ikke tror på dem. KKP har skamløst skrevet slik bedragerisk ideologi inn i grunnloven som et fundament for den kinesisk stat.

I det virkelige liv er det et interessant fenomen. Mange tjenestemenn på høyt nivå mister sine posisjoner i maktkamper på Kinas politiske arena på

grunn av korrupsjon. Men disse er nettopp de mennesker som gjør seg til talsmenn for ærlighet og uselvskhet i offentlige møter, mens de i det skjulte driver med bestikkelser, korrupsjon og andre dekadente aktiviteter. Mange såkalte "folkets tjenere" har falt på denne måten, slike som den tidligere guvernøren i provinsen Yunnan, Li Jiating, partisekretæren i provinsen Guizhou, Liu Fangren, partisekretæren i provinsen Hebei, Cheng Weigao, ministeren for landbruk, Tian Fengshan og viseguvernøren i provinsen Anhui, Wang Huaizhong. Hvis man undersøker deres taler, vil man uten unntak finne at de har støttet anti-korrupsjonskampanjer og gjentatte ganger oppfordret sine underordnede til å oppføre seg ærlig, til tross for at de selv underslo midler og tok i mot bestikkelser.

Skjønt KKP har fostret mange eksemplariske tillitsvalgte og tiltrukket seg mange idealistiske og arbeidsomme folk for å høyne sitt omdømme, er det åpenbart for alle til hvilken alvorlig tilstand den moralske standarden i dagens Kinas har sunket. Hvorfor har ikke KKP's propaganda for "åndelig sivilisasjon" rettet opp dette?

Faktisk spredte Kommunistpartiets ledere tomme ord da de forkynte "kommunistisk moralsk kvalitet" eller slagordet "å tjene folket". Forskjellen mellom det de kommunistiske lederne sier og gjør, kan spores helt tilbake til deres grunnlegger, Karl Marx. Marx hadde en utenomekteskapelig sønn. Lenin fikk syfilis fra prostituerte. Stalin ble saksøkt for å ha tvunget seg til et seksuelt forhold med en sanger. Mao Zedong henga seg til sin lyst. Jiang Zemin er promiskuøs. Den romanske kommunistlederen Ceausescu gjorde hele sin familie umåtelig rik. Den kubanske kommunistlederen Castro gjemmer hundretalls millioner dollar i utenlandske banker. Nord Koreas demoniske morder Kim Il Song og hans barn lever et dekadent og sløssaktig liv.

Folk i Kina misliker sterkt de politiske studiene, uten innhold, som er en del av deres hverdag. I stigende grad kommer de med unnskyldninger i forhold til politiske anliggender ettersom alle vet at dette bare er et bedragersk spill. Men ingen, verken talerne eller tilhørerne på disse politiske møtene, snakker åpent om slike bedrag. Dette er en åpen hemmelighet, og folk kaller dette "oppriktig hykleri". KKP's høylytte tanker, enten "De tre representasjonene" for flere år siden, det senere "Forbedring av evnen til å regjere" eller dagens "Tre hjerter" — "å varme, å stabilisere og vinne folkets hjerter" — er alt tøv. Hvilket regjerende parti vil ikke gjøre det beste for folket? Hvilket regjerende parti er ikke opptatt av sin evne til å regjere? Hvilket regjerende parti bryr seg ikke om å vinne folkets hjerter? Et hvilket som helst parti som ikke er opptatt av slike spørsmål, ville snart bli fjernet fra den politiske arenaen. Men KKP behandler slike overflødige slagord som innviklete, dype teorier og krever at hele landet skal studere dem.

Når hykleri suksessivt har gytt seg inn i over en milliard menneskers tenkemåter og vaner og blitt til partikulturen, blir samfunnet falskt, pretensjøst

og meningsløst. Når ærlighet og tillit mangler, er samfunnet i krise. Hvorfor har KKP skapt disse forhold, disse vilkår? Tidligere var det for dets ideologi, nå er det til egen fordel. Partimedlemmene vet at de hykler, men de hykler likevel. Hvis KKP ikke fremmet slike slagord og formaliteter, ville det ikke kunne trakassere mennesker. Det ville ikke kunne få folk til å følge og frykte partiet.

Droppe samvittigheten og ofre rettferdigheten for Partiets interesser

I boka *Om Det kommunistiske partiets moralske utvikling* forklarte Liu Shaoqi [8] spesielt behovet for "at partimedlemmer må sette sine personlige interesser under partiets interesser". Blant kommunistpartiets medlemmer har det aldri manglet rettferdige mennesker, genuint opptatt av land og folk. Det har heller ikke manglet ærlige og rettferdige funksjonærer som ærlig har tjent folket. Men i KKP maskineri av egeninteresse kan disse funksjonærene ikke overleve. Under konstant press om at "menneskenaturen skal underkaste seg partinaturen", finner de det ofte umulig å fortsette, risikerer å bli fjernet fra sine posisjoner eller, enda verre, å bli korrupte.

Det kinesiske folket har selv personlig erfart og grundig fått lære KKP brutale regime å kjenne og har derved utviklet en dyp frykt for KKP brutalitet. Derfor tør ikke folk å opprettholde rettferdighet og ikke lenger tro på de himmelske lover. Først overgir de seg til KKP makt. Gradvis blir de følelsesløse og likeglade, som om det ikke angår dem. Selv logikken i deres tenking er blitt bevisst dyrket til å underkaste seg KKP brutale regime. Dette er resultatet av KKP mafianatur.

KKP manipulerer patriotiske følelser for å oppvige massene

KKP bruker slagord som "patriotisme" og "nasjonalisme" for å egge opp folk. De er ikke bare KKP fremste stridsrop, men også dets ofte utstedte ordrer og vel utprøvde strategier. Ved å lese den nasjonalistiske propagandaen i den utenlandske utgaven av *Folkets Dagblad*, kan en del kinesere, bosatt i utlandet, som i årtier ikke har turt å returnere til Kina, bli mer nasjonalistiske enn kinesere som lever i Kina. Manipulert av partiet ble kinesere, som ikke tør å si "nei" til noen KKP-politikk, dristige nok til å storme USAs ambassade og konsulat i Kina, der de kastet egg og steiner, brente biler og USA-flagg, alt under "patriotismens" fane.

Når Kommunistpartiet, uansett tid og sted, står overfor et viktig spørsmål som krever lydighet fra folket, bruker det "patriotisme" og "nasjonalisme" til raskt å mobilisere folk. I alle spørsmål, inklusive spørsmål som Taiwan, Hongkong, Falun Gong, kollisjonen mellom USAs spionfly og et kinesisk jagerfly, bruker KKP en metode med en kombinasjon av aggressiv terror og kollektiv hjernevask. På denne måten har det ført folk inn i en krigslignende sinnstilstand. Denne metoden likner den som ble brukt av de tyske fasistene.

Ved å blokkere all annen informasjon har KKP's hjernevask vært utrolig vellykket. Selv om det kinesiske folket misliker KKP, er deres tankesett forvridt og innpodet av KKP. For eksempel ble mange, under den USA-ledelede krigen i Irak, egget opp av de daglige analysene på CCTV [9] til å føle sterkt hat, hevn og ønske om å slåss, mens de samtidig forbannet enda en krig.

Skamløshet – setter partiet foran nasjonen og tvinger folk til å ta det som sin far

En av de fraser som KKP ofte bruker til å true folk, er "tilintetgjørelsen av partiet og landet", og slik settes partiet bokstavlig talt foran landet. Kinas grunnleggende prinsipp er at "Det vil ikke bli noe nytt Kina uten KKP". Fra barndommen av fikk folk lære seg å "lytte til partiet" og "oppføre seg som partiets gode barn". De sang lovsanger til Partiet, som "Jeg betrakter Partiet som min mor", "Åh, Partiet, min kjære mor", "Partiets reddende nåde er dypere enn havet", "Kjærlighet for min far og mor kan ikke overgå kjærligheten for Partiet". [10] De skulle "dra og slåss uansett hvor Partiet enn pekte". Om myndighetene tilbød katastrofehjelp, skulle folket "takke Partiet og myndighetene" — først Partiet og deretter myndighetene. Et militært slagord sier at "Partiet har kommando over geværet". Selv da kinesiske eksperter skulle designe uniform for rettsdommerne, satte de fire gylne knapper på uniformskragen. Disse knappene er i en rad fra topp til bunn for å symbolisere Partiet, folket, loven og landet. Det angir at selv om du er dommeren, vil Partiet for evig være overordnet loven, landet og folket.

Partiet er blitt helt overordnet i Kina, og landet er omvendt blitt underordnet Partiet. Landet eksisterer for Partiet, og Partiet sies å være legemliggjøringen av folket og symbolet for landet. Kjærlighet til Partiet, til partilederne og til landet er blitt blandet sammen, hvilket er den fundamentale grunnen til at patriotismen er blitt forvridt i Kina.

Under den subtile, men langvarige innflytelsen av KKP's utdannelse og propaganda er det mange, partimedlemmer eller ikke, som har begynt å forveksle Partiet med landet, om de nå er klar over dette eller ikke. De har kommet til å akseptere at "Partiets interesse" er overordnet alt annet samt til å være enige i at "Partiets interesser er de samme som folkets og landets interesser". Dette er resultatet av KKP's indoktrinering, og det har skapt et klima der Partiet kan svikte de nasjonale interessene.

"Retter opp" ved å kalle kriminelle handlinger for "storslagne prestasjoner"

KKP har begått mange feil i sin historie, men det har alltid lagt skylden på visse individer eller grupper gjennom "oppretting og rehabilitering". Dette har ikke bare gjort ofrene dypt takknemlige mot KKP, men også gitt KKP

en mulighet til fullstendig å unndra seg alt ansvar for sine kriminelle handlinger. KKP hevder selv å være ”ikke bare uredde for å begå feil, men også dyktig til å rette dem opp”, [11] og dette har blitt KKP’s magiske triks til alltid å komme unna ansvar og unngå straff. Følgelig forblir KKP for evig ”storartet, ærefullt og korrekt”.

Den dag kommer kanskje da KKP bestemmer seg for å rette opp massakren på Den himmelske freds plass og gjenopprette Falun Gongs rykte, men dette vil bare være machiavellisk taktikk i et desperat forsøk på å forlenge dets utdøende liv. Partiet kommer aldri til å tørre å reflektere over seg selv, avsløre sine egne forbrytelser eller betale for sine egen synder.

VI. KKP viser sin skurkaktige natur og bruker statsterrorisme for å eliminere ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse”

Den falske ”selvbrenningen på Den himmelske freds plass”, iscenesatt av KKP-kulten, kan betraktes som århundredets største løgn fra KKP. For å avskaffe Falun Gong var myndighetene så perverse at de forledet fem mennesker til å gi seg ut for å være Falun Gong-utøvere og iscenesatte en falsk selvbrenning på Den himmelske freds plass. Ved å spille med i dette, undertegnet de fem deltakerne uforvarende sin egen dødsdom og ble enten slått til døde på plassen eller drept senere. Sakte film av selvbrenningsvideoen, publisert av CCTV, viser umiskjennelig at Liu Chunling, en av deltakerne, døde etter å ha blitt slått kraftig bakfra med en gjenstand av en politioffiser. Andre brister i filmen er Wang Jingdongs måte å sitte på, plastflasken, angivelig fylt med bensin, mellom hans knær som fortsatt var intakt etter at brannen var slukket, samtalen mellom en doktor og det yngste offeret, Liu Siying, i tillegg til at det var en kameramenn på plassen, klar til å videofilme den falske hendelsen. Disse og andre fakta er tilstrekkelige bevis for at selvbrenningen var et bedrag, bevisst utformet av Jiang Zemins skammelige regime for å ramme Falun Gong. [12]

KKP har brukt foraktelige og grusomme metoder i sin erklærte kampanje for å utrydde Falun Gong, og har lagt beslag på nasjonens økonomiske ressurser, akkumulert i løpet av de siste 20 år av reformer og begynnende åpenhet. Det har mobilisert partiet, myndighetene, det militære, politiet, spioner, utenlandske diplomater og forskjellige andre organisasjoner, offisielle så vel som ikke-offisielle. Det har manipulert det globale mediedekningssystemet, iverksatt en streng informasjonsblokade med individuell og høyteknologisk overvåkning. Det har gjort alt dette for å forfølge en fredelig gruppe av folk som holder seg til Falun Gong, en tradisjonell kinesisk qigong-praksis for å foredle kropp og sinn og høyne moralsk karakter i overensstemmelse med prinsippene Sannhet, Medfølelse og Toleranse. Slik brutal forfølgelse av uskyldige mennesker på grunn av deres personlige overbevisning og tro avslører KKP’s degenererte natur.

Ingen forbrytere i historien har løyet så lumskt og så gjennomgående som Jiang Zemin og KKP. De bruker forskjellige løgner, hver utformet til å innrette seg på og manipulere menneskers forskjellige oppfatninger og ideer. Slik kan folket lett lures til å tro på løgnene og på partiet og til å fremkalle hat mot Falun Gong. Tror du på vitenskap? KKP sier at Falun Gong er overtroisk. Har du avsmak mot politikk? KKP sier at Falun Gong bedriver politikk. Misunner du folk som blir rike i Kina eller i utlandet? KKP sier at Falun Gong samler rikdom. Er du mot organisasjoner? KKP sier at Falun Gong har en stram organisasjon. Er du trett av persondyrkelse som har vart i Kina i atskillige årtier? KKP sier at Falun Gong kontrollerer sinnene. Er du en lidenskapelig patriot? KKP sier Falun Gong er anti-Kina. Er du redd for opprør? KKP sier Falun Gong forstyrrer stabiliteten. Lurer du på om Falun Gong virkelig opprettholder ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse”? KKP sier Falun Gong verken er sannferdige, medfølende eller tolerante. Partiet til og med vrir logikken og påstår at medfølelse kan fremkalle et ønske om å drepe.

Tenker du at myndigheter ikke kan dikte opp slike løgner? KKP dikter opp løgner, enda større og mer sjokkerende, fra selvmord til selvbrenning, fra drap av slektninger til seriedrap. Det er så mange løgner at det er vanskelig *ikke* å tro på dem. Sympatiserer du med Falun Gong? KKP forbinder dine politiske vurderinger med forfølgelsen av Falun Gong og degraderer deg på jobben, sier deg opp eller tar fra deg din bonus dersom Falun Gong-utøvere fra ditt organisatoriske ansvarsområde drar til Beijing og appellerer til myndighetene der. Slik tvinger de deg til å bli en fiende av Falun Gong.

KKP har kidnappet utallige Falun Gong-utøvere og sendt dem til hjernevask i et forsøk på å tvinge dem å gi opp sin opprettede tro, fordømme Falun Gong og avgi løfte om å slutte med sin praksis. KKP bruker forskjellige onde måter for å overtale dem; bruker deres slektninger, arbeid og utdanning som pressmiddel, utsetter dem for de grusomste torturmetoder og straffer til og med deres familiemedlemmer og kolleger. Falun Gong-utøvere som er blitt hjernevasket, blir i sin tur brukt til å plage og hjernevaske andre. Det ondskapsfulle KKP insisterer på å forvandle gode mennesker til demoner og tvinger dem til å ta en mørk sti til slutten av livet.

VII. Skurkaktig sosialisme med ”kinesiske karaktertrekk”

Termen ”kinesiske karaktertrekk” brukes for å dekke over KKP's forbrytelser. KKP hevder stadig at det oppnådde sin suksess i Kinas revolusjon takket være ”integrering av marxist-leninismen og de konkrete realiteter i den kinesiske revolusjonen”. KKP har ofte misbrukt termen ”karaktertrekk” som en ideologisk støtte for sine uberegnelige og skurkaktige policies.

Lunefulle og bedragerske metoder

Under den bedragerske fasaden av ”kinesiske karaktertrekk” er det som KKP har utrettet, intet annet enn absurditeter.

Målet med KKP’s revolusjon var å realisere allmenn eiendomsrett til produksjonsmidlene. Partiet har lurt mange unge med i partiorganisasjonen på grunn av de kommunistiske idealene og samholdet. Mange av dem har selv sveket sin eiendoms-besittende familie. Men 83 år etter at partiet oppstod, er kapitalismen tilbake, men nå som en del av selve det partiet som opprinnelig holdt likestillingens fane høyt.

Blant partiledernes barn og slektninger er det i dag mange nye kapitalister med store formuer. Mange partimedlemmer har strevet hardt for å komme inn i denne gruppen av nyrike. I revolusjonens navn eliminerte KKP landeierne og kapitalistene og stjal deres eiendom. Nå har KKP’s nye ”kongehus” blitt enda rikere kapitalister gjennom underslag og korrupsjon. De som fulgte partiet i den tidlige revolusjonen, sukker nå: ”Om jeg da hadde visst situasjonen i dag, hadde jeg aldri fulgt dem.” Etter atskillige årtier med svette og kamp har de oppdaget at de har viet sine brødres og fedres eiendommer, i tillegg til sine egne liv, til den kulten som KKP er.

KKP taler om at den økonomiske basis er bestemmende for overbygningen. [13] I realiteten er det KKP’s korrupte tjenestemenns byråkratiske, økonomiske grunnlag som er bestemmende for denne ”overbygningen av høyt press” – en overbygning, som baserer seg på høyt press for å opprettholdes. Undertrykkelse av folket er derfor blitt KKP’s grunnleggende politikk.

Et annet skammelig karaktertrekk manifesterer seg ved at KKP endrer definisjonene på kulturelle begreper og deretter bruker disse reviderte definisjonene til å kritisere og kontrollere folk. Begrepet ”parti” er et slikt eksempel. I begynnelsen ble partier etablert både hjemme og i utlandet. Bare Kommunistpartiet utøver makt utover partikollektivets domener. Om du går med i partiet, vil det styre alle sider av ditt liv, inklusive din samvittighet, ditt underhold og ditt privatliv. Når det har fått politisk makt, styrer KKP samfunnet, myndighetene og statsapparatet. Det bestemmer alt, fra så viktige saker som hvem som skal være landets leder eller forsvarsminister eller hvilke reguleringer og regler som skal vedtas, til små spørsmål som hvor man skal bo, hvem man får gifte seg med og hvor mange barn man kan ha. KKP har tatt til seg all verdens tenkelige kontrollmetoder.

I dialektikkens navn har KKP fullstendig ødelagt den holistiske tenkningen, evnen til å resonere og den filosofiske undringen. Mens KKP tidligere talte om ”fordeling etter innsats”, er prosessen med å ”tillate en del folk å bli rike først” blitt iverksatt sammen med ”fordeling etter makt”. KKP bruker forkledningen ”å tjene folket helhjertet” til å bedra de som holder fast ved disse idealer, for så etterpå fullstendig å hjernevaske og styre dem, gradvis

forandre dem til føyelige redskaper som "tjener partiet helhjetet" og som ikke tør å stå opp og tale for folket.

Et machiavellisk parti med "kinesiske karaktertrekk"

Ved å bruke et prinsipp som setter partiets interesser over alle andre hensyn, har KKP fordreid det kinesiske samfunnet med en ond kults metoder og skapt et virkelig grotesk vesen i menneskehetens historie. Dette vesenet er forskjellig fra alle andre land, myndigheter eller organisasjoner. Dets prinsipp er å ikke ha noen prinsipper, og det er ingen oppriktighet bak smilet og masken. Godhjertede mennesker kan imidlertid ikke forstå KKP. Basert på den universelle moralstandarden kan de ikke forestille seg at et slikt ondskapsfullt vesen kan representere en nasjon. Ved å bruke unn-skyldningen med "kinesiske karaktertrekk", har KKP etablert seg blant verdens nasjoner. De "kinesiske karaktertrekkene" er blitt en formildende omskrivning av "KKPs skurkaktige karaktertrekk".

Med de "kinesiske karaktertrekkene" ble Kinas forkrøplede kapitalisme omformet til "sosialisme", "arbeidsledighet" ble til "å vente på arbeid", "å ha blitt oppsagt" ble til "ledig", "fattigdom" ble til "sosialismens innledende stadium" og menneskerettigheter samt yrings- og trosfrihet ble redusert til den rene retten til å overleve.

Den kinesiske nasjonen står overfor en moralsk krise uten sidestykke

I begynnelsen av 1990 var det et populært ordtak i Kina som sa: "Jeg er en skurk og jeg er ikke redd for noen." Dette er den beklagelige konsekvensen av atskillige tiår med KKP's skammelige styre og av at korrupsjon er ført inn i nasjonen. Akkompagnert av den falske velstanden i Kinas økonomi faller moralen raskt på alle områder i samfunnet.

Kongressrepresentanter i Kina snakker ofte om temaene "ærlighet og tillit" under møtene i Folkekongressen. I opptaksprøver til høyskoler må studentene skrive om ærlighet og tillit. Dette tyder på en mangel av ærlighet og tillit, og den synkende moralen er blitt en usynlig, men allesteds nærværende krise i det kinesiske samfunnet. Det er korrupsjon, underslag, forfalskede produkter, bedrag og onde og degenererte sosiale normer over alt. Det er ikke lenger noen grunnleggende tillit mellom mennesker.

For de som sier seg tilfreds med en forbedret levestandard, er ikke stabilitet det primære anliggende i deres liv? Hva er den viktigste faktoren i sosial stabilitet? Det er moral. Et samfunn med en degradert moral kan umulig opprettholde menneskelig sikkerhet.

Frem til i dag har KKP forfulgt nesten alle tradisjonelle religioner og avvirket det tradisjonelle verdisystemet. Den hensynsløse måten som KKP skaffer seg formuer og bedrar folk på, har sildret ned og korrumpert hele samfunnet, samt ledet folk til skurkaktighet. KKP, som regjerer med avvi-

kende og merkvordige metoder, trenger også nødvendigvis et korrupt samfunn for å overleve. Det er derfor KKP forsøker alt det kan å trekke folket ned til sitt nivå og prøver, i ulik grad, å få kinesere til å bli intrigemakere. Det er slik KKP's bedrageriske natur uttrykker det moralske grunnlag som lenge har holdt det kinesiske folket oppe.

Konklusjon

”Det er lettere å forandre elver og fjell enn å forandre sin natur.” [14] Historien har vist at hver gang KKP lempet litt på tvang og lenker, er det absolutt ikke hensikten å gi opp undertrykkelsen. Etter Den store hungersnøden tidlig på 1960-tallet vedtok Kommunistpartiet ”Tre friheter og en kontrakt”, (San Zi Yi Bao) [15] et program med sikte på å gjenopprette landsbruksproduksjonen, men uten noen hensikt om å forandre kinesiske bønder ”slavestatus”. ”Økonomiske reformer” og ”liberalisering” på 1980-tallet hindret ikke at partiet i 1989 brukte slakterkniven mot sitt eget folk. I fremtiden vil KKP fortsette å forandre fasaden, men ikke forandre sin skammelige natur.

En del mennesker mener at fortid er fortid, at situasjonen har forandret seg og at KKP nå ikke er som det var i tidligere tider. Noen er kanskje tilfredse med den falske fasaden og tror til og med feilaktig at partiet har forbedret seg, at det er i en reformeringsprosess eller at det har til hensikt å forbedre seg. De skyver kanskje alltid bort vanskelige minner fra fortiden. Alle disse vil bare bidra til at KKP's kriminelle gruppe fortsatt kan overleve og utgjøre en trussel mot menneskeheten.

Alt det kommunistpartiet gjør, skal få folk til å glemme fortiden. Alt det folk har vært igjennom av kamper, er en påminnelse om urettferdighetene som KKP's styre har påført og som folket har lidd under.

Faktisk er KKP's historie en historie som har avskåret folks hukommelse, en historie der barn ikke kjenner til hva deres foreldre virkelig har opplevd, en historie der hundrevis av millioner av borgere lider under en enorm konflikt mellom å forakte KKP's blodige fortid og leve i håpet om en lys fremtid under KKP.

Da det ondskapsfulle kommunistgjenferdet kom til den menneskelige verden, slapp KKP samfunnets avskum løs og benyttet forbrytere til å gjøre opprør for å gripe og etablere den politiske makten. Hva det gjorde, ved hjelp av blodbad og tyranni, var å etablere og opprettholde despotisme i form av ”partibesettelse”. Ved å bruke den såkalte ”kampideologien”, som er mot naturen, himmelens lover, menneskelig natur og universet, har det ødelagt menneskelig samvittighet og velvillighet samt ødelagt tradisjonell sivilisasjon og moral. Det har brukt blodige massakrer, tvang og hjernevask for å etablere en ond kommunistisk kult og skapt en nasjon av forvridd sinn for å regjere landet.

Gjennom hele KKP's historie har det vært voldelige perioder da den røde terroren var på topp og vanskelige perioder da KKP med nød og neppe unnagikk sitt endelikt. Hver gang tydde KKP til og benyttet fullt ut sine utpekulerte metoder for å unngå kriser, men bare for å gå videre til en ny runde med brutalitet og vold og slik fortsette å bedra det kinesiske folket.

Når folk forstår KKP's skurkaktige natur og ikke lenger lar seg bedra av dets falske fasade, vil det være slutt for KKP og dets skurkaktige natur.

I sammenlikning med Kinas 5000-årige historie har KKP's 55-årige styre bare vart et øyeblikk. Før KKP ble til hadde Kina skapt den mest praktfulle sivilisasjon i menneskehetens historie. KKP har benyttet seg av Kinas indre vanskeligheter og utenlandske invasjon til å ødelegge den kinesiske nasjonen. KKP har tatt titalls millioner menneskers liv, ødelagt uttallige familier og ofret de økologiske ressurser som Kina er avhengig av for å overleve. Den nært forestående tilintetgjørelsen av Kinas moralske fundament og rike kulturelle tradisjoner er likevel enda mer ødeleggende.

Hvordan vil Kinas fremtid se ut? Hvilken retning vil Kina ta? Slike viktige spørsmål er for kompliserte til å diskuteres med et par ord. Imidlertid, sikkert er det at om nasjonens moral ikke gjenopprettes, et harmonisk forhold mellom mennesker og natur, mennesker imellom og mellom himmel og jord ikke gjenopprettes, om det ikke er noen tro på eller kultur for en fredelig sameksistens mellom mennesker, da kan den kinesiske nasjonen umulig få en lys fremtid

Etter atskillige årtier med hjernevask og undertrykkelse har KKP podet sin tenkemåte og sine standarder for godt og dårlig inn i det kinesiske folkets liv. Dette har fått folk til å akseptere og rasjonalisere KKP's perversjon og svik, samt til å bli en del av partiets falskhet og derved bidra til den ideologiske grobunnen for KKP's fortsatte eksistens.

Å eliminere de skammelige doktriner, innpodet av KKP, fra våre liv er å innse KKP's ytterst samvittighetsløse natur og gjenopprette vår menneskelige natur og samvittighet. Dette er det første og nødvendige skritt på veien mot en smidig overgang til et samfunn, befridd fra kommunistpartiet.

Hvorvidt man støtt og fredelig kan gå denne vei er avhengig av at kinesernes hjerter forandrer seg. Selv om KKP tilsynelatende eier alle landets ressurser og i tillegg et enormt voldsmaskineri, vil likevel, om enhver borger tror på sannhetens kraft og beskytter moralen, det ondskapsfulle KKP-gjenferdet miste grunnlaget for sin eksistens. Alle ressurser kan da øyeblikkelig tilbakeføres til de som er rettferdige. Det er da Kina vil bli gjenfødt.

Bare uten Det kinesiske kommunistpartiet vil det bli et nytt Kina.

Bare uten Det kinesiske kommunistpartiet har Kina noe håp.

Uten Det kinesiske kommunistpartiet vil det opprette og godhjertede kinesiske folket gjenoppbygge Kinas historiske prakt.

Fotnoter:

Introduksjon

1. **kult** el. **kultus** (fra lat., av *colere* 'dyrke') religion omsatt i rituell handling, praktisk utøvelse av religion, gudstjeneste; nesegrus beundring, forguding *personk-* (Bokmålsordboka på <http://www.dokpro.uio.no/ordboksoek.html>).

Kommentar 1

[1] Hundre Dagers Reformen var en 103-dags reform fra 11. juni til 21. september 1898. Guangxu, keiser av Qing-dynastiet (1875-1908), beordret en serie reformer for å sette i gang store sosiale og institusjonelle reformer. Opposisjonen mot reformene var intens blant den herskende konservative elite. Med støtte fra de ultrakonservative og med stilltiende støtte fra den politiske opportunist Yuan Shikai, startet keiserinne Dowager Cixi et statskupp den 21. september 1898, og tvang den reform-vennlige Guangxu inn i isolasjon. Cixi overtok regjeringen som regent. Hundre Dagers Reformen endte med at de nye bestemmelser ble omstøtt og at seks av reformenes fremste støttespillere ble henrettet.

[2] Under Xinhai-revolusjonen (eller Hsinhai-revolusjonen), navngitt etter det kinesiske år Xinhai (1911), ble Kinas regjerende Qing-dynasti styrtet og Den Kinesiske Republikk grunnlagt.

[3] Fjerde Mai-bevegelsen var en av de mest berømte bevegelsene mot utenlandsk innflytelse, av mange akademikere kalt den "Kinesiske Renaissance". Den startet den 4. mai 1919, og markerte et oppsving av nasjonale følelser og en samstemmig hensikt blant patriotiske kinesere av alle klasser. Bevegelsen vokste ut av misnøye i forhold til oppgjøret i Versailles-traktaten og innflytelsen fra Den nye kulturelle bevegelse.

[4] Fra <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html>

[5] Mao Zedongs brev til sin kone Jiang Qing (1966)

[6] Informasjon fra <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html>

[7] Dao De Jing, Kapittel 25

[8] Fra: <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm1.txt>

Kommentar 2

1. Fra den kommunistiske hymne "Internasjonalen".

2. Fra Maos "Rapport om en undersøkelse av bondebevegelsen i Hunan" (mars 1927)

3. En kinesisk folkelegende, Den hvithårede jenta, er en historie om en kvinnelig udødelig som bodde i en hule, og som hadde en overnaturlig evne til å belønne dyd og straffe ondskap, støtte det rette og hindre det onde. Men i "moderne" kinesisk drama, opera og ballet, ble hun beskrevet som en jente som ble tvunget til å flykte til en hule etter at faren var blitt slått i hjel for å ha nektet å gifte henne bort til en gammel landeier. Hun ble hvithåret av mangel på næring. Dette ble et av de mest velkjente "moderne" dramaene i Kina og egget til klassehat mot landeierne.

4. Bryggesjaurer-proletariatet, grovt oversatt til slumarbeidere. Denne termen identifiserer en klasse av utskudd, degenererte undergrunnselementer utenfor sosiale klasser og økonomiske system, og utgjør en del av befolkningen i industrielle sentre. Det omfatter tiggere, prostituerte, gangstere, svindlere, småkriminelle, landstrykere, arbeidsløse, personer som er blitt kastet ut av industrien og alle slags deklasserte, degenererte elementer. Termen ble formulert av Marx i Klassekampen i Frankrike, 1848 – 1850.

5. Zhou Enlai (5. mars 1898 – 8. januar 1976) var nummer to i rang etter Mao i KKP's historie. Han var den ledende i KKP og statsminister i Folkerepublikken Kina fra 1949 til sin død.

6. Gu Shunzhang var opprinnelig en av lederne i KKP's system av spesialagenter. I 1931 ble han arrestert av KMT og hjalp dem med å avdekke mange av KKP's hemmelige agenter. Alle de åtte medlemmene i Gus familie ble senere kvalt til døde og gravlagt på fransk jord i Shanghai. Se "KKP's historie av mordere" for mer informasjon relatert til dette. (<http://english.epochtimes.com/news/4-7-14/22421.html>).

7. Krigen mellom KKP og KMT i juni 1946. Krigen er markert med tre påfølgende kampanjer: Liaoxi-Shenyang, Huai-Hai og Beiping-Tianjin. Etter disse ble KMT's regjering styrt av KKP, noe som ledet til opprettelsen av Folkerepublikken Kina den 1. oktober 1949.

8. Chiang Kai-shek var leder av KMT, dro i eksil og ble leder på Taiwan.

9. Hu Zongnan (1896 – 1962) en innbygger i Xiaofeng regionene (nå en del av Anji regionen) i Zhejiang provinsen, ble en suksessrik nestleder, utøvende leder og stabssjef i KMT's sørvestlige militære og administrative hovedkvarter.

10. Li Xiannian (1909 – 1992), en av seniorlederne i KKP. Han var Kinas president i 1983. Han spilte en viktig rolle da han hjalp Deng Xiaoping til å gjenvinne makten ved slutten av kulturrevolusjonen i oktober 1976.

11. Da KKP startet jordreformen, kategoriserte de folk. Blant de definerte klassefiendene er de intellektuelle nest etter landeierne, de reaksjonære, spioner, etc. og rangert som nummer 9.

12. Fra et dikt av Sima Qian (ca 145 – 135 til ca 87 f.kr.), en historiker og lærd i Vestre Han dynastiet. Hans berømte dikt sier: "Alle må dø; en dør enten mer stiv enn fjellet Taishan eller lettere enn en fjær." Taishan er et av de største fjellene i Kina.

13. Yang Kuisong: "Et sammendrag av finansstøtten som Moskva g til Det kinesiske kommunistpartiet fra 1920 årene til 1940 årene (1), No. 27, web utgaven av Det 21 århundret (30. juni 2004). URL: <http://www.cuhk.edu.hk/ics/21c/supplem/essay040313a.htm> (på kinesisk). Forfatteren Yang Kuisong var stipendiat i samtidshistorie i Det kinesiske akademiet for sosialvitenskap, nå professor i Historisk avdeling ved Beijing universitetet og assisterende professor ved et universitet i Østre Kina.

14. Den nordre ekspedisjonen var et militært felttog, ledet av Chiang Kai-shek i 1927 som skulle forene Kina under KMT's herredømme og gjøre slutt på styret til de lokale krigsherrene. Det var overveiende vellykket ut fra dette målet. Under Den nordre ekspedisjonen hadde KKP en allianse med KMT.

15. Den revolusjonære bevegelsen under KKP – KMT alliansen, kjennetegnet av Den nordre ekspedisjonen.

16. Sun Yat-sen (1866 – 1925), grunnlegger av det moderne Kina.

17. Den nasjonale revolusjonære arme kontrollert av KMT, var den nasjonale hæren i Republikken Kina. I perioden med alliansen mellom KKP – KMT, omfattet den KKP medlemmer som hadde sluttet seg til alliansen.
18. 12. april 1927 startet KMT, ledet av Chiang Kai-shek, en militær operasjon mot KKP i Shanghai og flere andre byer. Over 5.000 til 6.000 KKP medlemmer ble tatt til fange og mange av dem ble drept i Shanghai mellom 12. april og til utgangen av 1927.
19. Fjellområdet Jinggangshan blir betraktet som KKP's første revolusjonære landbruksbase, også kalt "Den røde armees vugge."
20. Slagene ved Liaoxi-Shenyang, Beijing-Tianjin og Huai Hai var de tre hovedslagene som KKP utkjempet sammen med KMT fra september 1948 til januar 1949, og som utslettet mange av KMT's elitetropper. Millioner mistet livet i disse tre slagene.
21. Lin Biao (1907 – 1971) en av seniorlederne i KKP, var under Mao Zedong medlem av Kinas politbyrå, viseformann (1958) og forsvarsminister (1959). Lin blir sett på som arkitekten av Kinas store kulturrevolusjon. Lin var utsett som Maos etterfølger i 1966, men falt i unåde i 1970. Da han merket at han var på vei ned, var han, ifølge rapporter, involvert i et kuppforsøk og forsøkte å flykte til USSR straks det påståtte plottet ble kjent. Under fluktforsøket omkom han etter at flyet krasjet i Mongolia.
22. Qu Qiubai (1899 – 1935) er en av KKP's tidligere ledere og en kjent venstreorientert forfatter. Han ble tatt til fange av KMT den 23. februar 1935, og døde 18. juni samme år.
23. "De tre betydninger" ble først nevnt i en tale av Jiang Zemin i februar 2000. Ifølge denne doktrinen må partiet alltid representere trendene for utvikling innen Kinas avanserte produksjonskrefter og innen Kinas avanserte kultur og ivareta de grunnleggende interessene til den overveldende majoriteten av det kinesiske folket.
24. Zhang Bojun (1895 – 1969) var en av grunnleggerne av "Kinas demokratiske liga," et demokratisk parti i Kina. Han ble klassifisert som Høyreorientert nummer 1 i 1957 av Mao Zedong, og var en av de få "høyreorienterte" som ikke fikk oppreisning etter kulturrevolusjonen.
25. Luo Longji (1898 – 1965) var en av grunnleggerne av "Kinas demokratiske liga." Han ble klassifisert som "høyreorientert" av Mao Zedong i 1958, og var også en av de få "høyreorienterte" som ikke fikk oppreisning etter kulturrevolusjonen.
26. Pu-Yi, med det mandsjuriske navnet Aisin Gioro (1906 – 1967), den siste kinesiske keiseren (1908 – 1912), regjerte under navnet Hsuan T'ung. Etter at han abdiserte, bevilget den nye regjeringen ham en stor regjeringspensjon og tillot ham å leve i Den forbudte byen i Beijing til 1924. Etter 1925 bodde han i den japanske seksjonen i Tianjin. I 1934 ble han keiser og regjerte under navnet K'ang Te, og ble keiser over den japanske dokkestaten Manchukuo eller Mansjuria. Han ble tatt til fange av russerne i 1945 og holdt som deres fange. I 1946 vitnet Pu-Yi ved krigsforbryterdomstolen i Tokyo at han hadde vært et motstrebende verktøy for de japanske militaristene, og ikke, slik de hevdet, et instrument for manchurisk selvbestemmelse. I 1950 ble han utlevert til de kinesiske kommunistene, og satt fengslet i Shenyang til 1959 da Mao Zedong ga ham amnesti.
27. Fra Qi Qiubai, "Noen få ord til" den 23. mai 1935 før hans død den 18. juni 1935.

28. Zhang Weitian (1900 – 1976), en viktig KKP leder fra 1930 årene, var viseutenriksminister i Kina fra 1954 til 1960. Han ble forfulgt til døde i 1976 under kultur-revolusjonen. Han fikk gjenoppreisning i august 1979.

29. Den siste av de ti generalsekretærene i KKP som ble avskjediget fordi han var uenig i å bruke makt for å få slutt på studentdemonstrasjonene på Tiananmen plassen i 1989.

30. Zhang Guotao (1897 – 1979), en av grunnleggerne av KKP. Han ble ekskludert fra KKP i april 1938, og dro til Taiwan i november 1948, så videre til Hongkong i 1949. Han emigrerte til Canada i 1968.

31. "Firerbanden" ble utformet av Mao Zedongs kone Jian Qing (1913 – 1991), funksjonær i Shanghais Propagandadepartement Zhang Chunqiao (1917 – 1991), litteraturkritiker Yao Wenjuan (1931) og sikkerhetsvakt i Shanghai, Wang Hongwen (1935 – 1992). De kom til makten under Den store kulturrevolusjonen (1966 – 1976) og dominerte kinesisk politikk tidlig på 1970 årene.

Kommentar 3

[1] Fra "Annaler over mat- og handelsvarer" fra den *Tidlige Han-dynastiets historie* (Han Shu). "Alt under himmelen" viser til Kina under keiserne.

[2] Qian Bocheng, *Orientalisk Kultur*, fjerde utgave, 2000.

[3] Gao Gjeng og Rao Shushi var begge medlemmer av Sentralkomiteen. Etter en mislykket satsning i en maktkamp i 1954, ble de anklaget for konspirasjon for med hensikt å splitte partiet og deretter utvist fra partiet. Hu Feng, lærd og litterær kritiker, motsatte seg KKP's stive litteraturpolitikk. Han ble utelukket fra partiet i 1955 og dømt til 14 års fengsel. Fra 1951 til 1952 initierte KKP de "Tre Anti-Kampanjene" og de "Fem Anti-kampanjene", med angitt formål å eliminere korrupsjon, sløsing og byråkrati innen partiet, myndigheter, hæren og masseorganisasjoner.

[4] Lu Xun eller Lu Hsün (25 september 1881 – 19 oktober 1936), ofte betraktet som grunnleggeren av den moderne kinesiske (Baihua) litteraturen. Han var også en berømt oversetter. Som venstreorientert forfatter spilte Lu en viktig rolle i den kinesiske litteraturens historie. Hans bøker hadde stor innflytelse på mange kinesiske ungdommer. Etter sin retur tilbake til Kina i 1909 fra medisinske studier i Sendai, Japan, ble han foreleser ved Peking Universitetet og begynte å skrive.

[5] Både Jadekeiseren og Dragekongen er kinesiske mytologiske figurer. Jade keiseren, av barn og allmennheten kalt "Bestefar Himmelen" er himmelens hersker og blant de viktigste gudene i den kinesiske Taoistiske gudeverdenen. Dragekongen er den guddommelige hersker av de fire havene. Hvert hav svarer til hvert av de fire verdenshjørner og regjeres av en Dragekonge. Dragekongene lever i krystallpalass som voktes av rekesoldater og krabbegeneraler. Utover å regjere over livene under vann manipulerer også Dragekongene skyene og regnet. Dragekongen over det Østlige hav sies å ha det største territorium.

[6] Peng Dehuai (1898-1974): Kommunistisk kinesisk general og politisk leder. Peng var øverstkommanderende i Korea-Krigen, vise-leder i det Statlige Råd, Politbyrå-medlem og forsvarsminister fra 1954-1959. Han ble fjernet fra sine offisielle poster etter å ha vært uenig med Maos venstretilhengere på KKP's partikonferanse i Lushan i 1959.

[7] Zhao Gao (fødselsdato ukjent, døde 210 f. Kr.): Sjefsevenukk i Qin-dynastiet. I 210 f. Kr, etter Keiser Qin Shi Huangs død, forfalsket Zhao Gao, premierminister Li Si og keiserens andre sønn Hu Hai keiserens testamente og gjorde Hu Hai til den nye keiseren og beordret kronprins Fu Su til å begå selvmord. Senere oppsto konflikter mellom Zhao Gao og Hu Hai. Zhao brakte en hjort til det kongelige hoff og sa det var en hest. Bare en håndfull av tjenestemennene våget å være uenige og si at det var en hjort. Zhao Gao trodde de tjenestemenn som kalte dyret en hjort, var imot ham, og han fjernet dem fra sine stilinger ved hoffet.

[8] Daxing-massakeren inntraff i august 1966 under skifte av partiledelsen i Beijing. Ved det tidspunktet holdt Xie Fuzhi, minister for offentlig sikkerhet, en tale på et møte med Beijings offentlige sikkerhetsbyrå der han gjorde seg til talsmann for at man ikke skulle gripe inn i Rødegardistenes tiltak mot de "Fem svarte klasser". Denne tale ble snart overbrakt til den stående komité ved Daxins offentlige sikkerhetsbyrås møte. Etter møtet tok Daxins offentlig sikkerhetsbyrå straks aksjon og laget en plan for å oppvige massene i regionen Daxin til å drepe de "Fem svarte klasser".

[9] Fra Kang Youwei, *Samlinger av politiske skrifter* (1981). Zhonghua Zhuju. Kang Youwei (1858-1927) var en viktig tankereformator i sen Qing periode.

[10] Fra Mencius.

Kommentar 4

[1] Lao Zi (også kjent som Lao Tzu, Li Er eller Li Dan), kinesisk filosof som levde i det sjette århundre f. Kr. Han er ansett som forfatter av boken *Dao De Jing* (*Tao-Te Ching*), boken for Taoisme.

[2] *Dao De Jing*, kapittel 25.

[3] Disse uttrykk kommer fra *Mencius*, Book 2.

[4] *Rhymes of Three* (*San Zi Jing*), en tradisjonell kinesisk tekst for grunnskolen.

[5] *Mencius*, Book 6.

[6] Karl Marx: "A Contribution to the Critique of Hegel's *Philosophy of Right*."

[7] Leon Trotsky (1879-1940), russisk kommunist og teoretiker, historiker og militær leder, grunnlegger av den russiske Røde arme. Han ble myrdet i Mexico City av Stalins agenter den 22. august 1940.

[8] Ifølge Zhu Xi or Chu Hsi (1130-1200), også kjent som Zhu-zi eller Chu-tzu, en neo-konfutsiansk lærd fra Song dynastiet. "Ubetydelig læring handler om atferd mens betydelig læring handler om de underliggende prinsippene for denne atferd." Source: *Classified Conversations of Master Zhu* (*Zhu Zi Yu Lei*), Volume 7 (Learning 1).

[9] Lin Biao (1907-1971), en av seniorene i KKPs ledelse, var medlem av Kinas Politbyrå under Mao Zedong, som viseformann (1958) og forsvarsminister (1959). Lin er ansett som arkitekten bak Kinas Den store kulturrevolusjonen. Lin ble utpekt som Maos etterfølger i 1966, men falt i unåde i 1970. Lin forsto dette, og ifølge rapporter involverte han seg i kupp forsøk og prøvde å flykte til Sovjetunionen straks kuppforsøket ble oppdaget. På flukt fra tiltale og straff omkom Lin i flystyrt i Mongolia.

[10] Fra Maos "Talks at the Yan'an Forum on Literature and Art" (1942).

[11] Sneglefeber er en sykdom, forårsaket av parasitter (ormer). Man blir smittet av forurenset ferskvann. Vanlige symptomer er feber, fryse, hoste og muskelsmerter. I mer alvorlige tilfeller kan sykdommen føre til skader i lever, tarmer, lunge eller blære og, i sjeldne tilfeller, til lammelse og ryggmargsbetennelse.

[12] *Dao De Jing* , kapittel 2.

[13] “*jin* ” er en kinesisk vektenhet. 1 *jin* = 0.5 kg; “*mu* ” er en kinesisk enhet for tomtegrunn. 1 *mu* = 0.165 acres eller ca. 650 kvm.

[14] Oversatt til engelsk av oversetter.

[15] Både Jadekeiseren og Dragekongen er kinesiske mytologiske figurer. Jadekeiseren, formelt kjent som August-personen av Jade og kalt Bestefar himmel på folke-munne, spesielt av barna, er hersker over himmelen og blant de viktigste guder i den kinesiske Taoistiske lære. Dragekongen er den guddommelige hersker over de fire hav. Hvert hav, som overensstemmer med en av de fire himmelretninger, styres av en Dragekonge. Dragekongene bor i palasser av krystall, vokter av reke-soldater og krabbe-generaler. I tillegg til å herske over livet i havet, styrer Dragekongen også skyene og regnet. Det sies at Dragekongen over Øst-havet har det største territoriet.

[16] *The Complete I Ching* , oversatt av Alfred Huang. Rochester, VT: Inner Traditions (1998).

[17] *Bibelen*, Matheus, 22:21.

[18] Termen slumarbeidere omfatter klassen av utstøtte, degenerte eller undergrunnselementer, til vanlig en del av populasjonen i industri sentra. Det omfatter tiggere, prostituerte, gangstere, små-kriminelle, omstreifere, kronisk arbeidsledige eller arbeidsuføre, personer som er utstøtt fra industrien og alle slags degenererte elementer og underklassen. Dette uttrykket ble brukt av Marx i *The Class Struggles in France* , 1848-1850.

[19] Tre-selv patriotisk komite (eller (Tre-selv patriotisk kirke, TSPC) er opprettet av KKP. ”Tre-selv” refererer til ”selvstyrt, selvforsynt og selvoppholdende”. Kommiteen krever at kinesiske kristne skal unngå kontakt med kristne utenfor Kina. TSPC kontrollerer alle offentlige kirker i Kina. Kirker som ikke er med i TSPC blir stengt. Ledere og medlemmer i uavhengige såkalte hus-kirker blir f orfulgt og ofte idømt fengselsstraffer.

[20] John Pomfret. “Jiang has caution for U.S. – Kinas leder sier at våpenavtale med Taiwan vil føre til opptrapping.” *Washington Post*, 24. mars 2001.

Kommentar 5

[1] Mer informasjon om denne saken finnes på:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html> eller

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981.html>

[2] Mer informasjon om denne saken finnes på:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>

[3] Relatert informasjon er også tilgjengelig på kinesisk på:

<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (kinesisk)

[4] Li Xiannian (1902 – 1992), tidligere kinesisk leder (1983 – 1988) og leder for Chinese People's Political Consultative Conferance (1988 – 1992), stefar til Jiang Zemin. Chen Yun (1905 – 1995), en av de mest innflytelsesrike lederne i det kom-

munistisk Kina, i mange tiår medlem av Politbyrået og formann for the Central Advisory Committee fra 1987 til 1992.

[5] Qigong er et generelt navn på kinesisk for energiøvelser. Det finnes mange forskjellige skoler innen qigong. De fleste har sine røtter fra tradisjonell spirituell tro. Falun Gong er en form for qigong.

[6] I 1992 gikk Deng Xiaoping ut av halv-permisjon, reiste rundt i Shenzhen i det sørlige Kina nær Hongkong og holdt taler for å promotere sosialistisk markedsøkonomi i Kina. Dongs rundreise er i stor grad ansett for igjen å ha tent Kinas økonomiske reform etter en stille start med massakren ved den Himmelske fredsplass i 1989.

[7] De 7000 år gamle kulturelle ruiner i Hemudu, oppdaget i 1973, er en viktig landsbyruin fra den nyere kinesiske steinalder.

[8] Tidligere formann for Folkekongressen i Kina

[9] Deng sa en gang, "En sort katt eller en hvit katt, det er en god katt så lenge den fanger mus", som betyr at målet med økonomisk reform var å gi folket velstand, uten å bry seg om formen er sosialistisk eller kapitalistisk.

[10] En kvinnelig intellektuell som ble torturert til døde av KKP under kulturrevolusjonen fordi hun var frittalende og sa sannheten.

[11] Påtalemyndighet, ansvarlig for rettsforfølgelse og rettslig overvåking, gir ordre om arrest, forfølger rettslig og reiser tiltale i alvorlige kriminelle saker, gjennomføre etterforskning, initierer og støtter offentlig tiltale, fortolker loven ved spesielle tilfeller, overvåker rettsavgjørelser, overvåker rettslige prosedyrer og overvåker aktiviteter ved fengsler, interneringssentre og arbeidsleirer.

[12] Oversetters anmerkning: ved dato for norsk versjon er det nær 3000 kjente tilfeller av utøvere som er omkommet etter tortur.

Kommentar 6

[1]Pangu var det første levende vesen og skaperen av hele Kinas mytologi.

[2]Nuva var modergudinnen som skapte menneskeheten i kinesisk mytologi.

[3]Shennong (litterært: "Den himmelse bonden") er en legendarisk figur i kinesisk mytologi som levde for omtrent 5.000 år siden. Han lærte fortidens mennesker å drive jordbruk. Han skal også ha risikert livet for å identifisere hundrevis av medisinske (og giftige) urter og liknende planter, og dette har vært avgjørende for utvikling av tradisjonell kinesisk medisin.

[4] Cangjie eller Chang er en sagnaktig og legendarisk figur fra det tidlige Kina. Det sies at han var Den gule keiserens offisielle historiker og oppfinneren av de kinesiske skriftegnene. Cangjie metoden i kinesisk skrift i datamaskiner er oppkalt etter ham.

[5]Fra *Tao-te Ching* eller *Dao De Jing*, er en av de viktigste Taoistiske tekstene, skrevet av Lao Zi eller Lao Tse.

[6] Åpningsbemerkninger fra *The Great Learning* (*Den store læren*) av Confucius.

[7]Fra *Records of the Historian* (*Historikerens nedtegnelser*) (*Shi Ji*), også oversatt som *The Grand Scribe's Record* (*Den store skriverens arkiv*) av Sima Qian (145 - 85 f. Kr.), den første viktige kinesiske historikeren. Her dokumenteres Kinas og nabolandenes historie fra eldgamle tider frem til hans egen tid. Mønsteret i Sima

Qian's historiografiske arbeid var unikt og tjente som modell for standarden i den offisielle historieskrivingen i de keiserlige dynastiene i de neste 2.000 årene.

[8] Fra Konfutsius: *Valgte tekstutdrag*.

[9] samme sted

[10] samme sted

[11] Confucius skrev i *The Great Learning (Den edle læring)*: "Når personer var kultiverte, ble deres familier velordnede. Når deres familieliv var velordnet, ble deres stat rettvist styrt. Når deres stat ble rettvist styrt, fikk hele kongeriket lykke og ro."

[12] Dong Zhongshu (ca. 179 - 104 f. Kr.), en konfutsiansk tenker under Han dynastiet, sa i en avhandling, *Three Ways to Harmonize Humans with Heaven (Tre måter å harmonisere menneskene med himmelen)* (*Tian Ren San Ce*): "hvis himmelen består, endrer ikke Tao seg."

[13] *The Journey to the West (Reisen til vesten)*, kjent i vesten som *Monkey King (Apekongen)*, skrevet av Wu Cheng'en (1506? - 1582?), en av de kjente kinesiske romanene, basert på en sann historie om en berømt kinesisk munk i Tang dynastiet, Xuan Zang (602 - 664), som reiste til fots til det som i dag er India, Buddhismens fødested, for å lete etter sutraene. I romanen arrangerte Buddha at Apekongen, Pigsy og Sandy skulle bli disipler av Xuan Zang og eskortere ham mot vest for å skaffe seg sutraene. De gjennomgikk 81 farer og ulykker før de endelig ankom vesten og oppnådde fullending.

[14] *A Dream of Red Mansions (En drøm om røde hus)*, (*Hung Lou Meng*) også *The Dream of the Red Chamber (Drømmen om det røde rommet)*, ble skrevet av Cao Xueqin (eller Tasao Hsueh-Chin) (1715 - 1763) i Qing (Ching) dynastiet. Det er en tragisk kjærlighetshistorie med bakgrunn i forfallet i en aristokratisk familie. Med dette som sentralt tema, utfolder romanen et stort og rørende bilde av sosial historie. Den viser også en rekke blendende karakterer som man sent glemmer, med Jia Baovu og Lin Daivu som de mest sentrale. Den vidtrekkende og grundige struktur sammen med den litterære beskaffenhet og utsøkte språk gjør den til en universelt anerkjent oppsummering av den klassiske romankunsten i Kina.

[15] *Outlaws of the Marsh (De fredløse i sumpen)*, også oversatt som *Heroes of Water Margins (Heltene fra vannkanten)*, en av Kinas store klassiske romaner skrevet i det fjortende århundre av Shi Nai'an. Hundre og åtte menn og kvinner er bundet sammen og dømt til å være fredløse i sumpene. Intriger, eventyr, mord, krig og romantiske historier blir fortalt på en spennende måte av en tradisjonell historieforteller.

[16] *Three Kingdoms (Tre kongedømmer)*, en av de mest berømte kinesiske klassiske romanene, skrevet av Luo Guanzhong (1330? - 1400?), er basert på historien til de Tre kongedømmene i perioden (220 - 280 e. Kr.). Den beskriver de intrikate og intense kampene om tronen blant tre mektige politiske krefter, Liu Bei, Cao Cao og Sun Quan, og fokuserer på store talenter og modige strategier under denne perioden.

[17] *The Romance of the Eastern Zhou (Kjærlighetsfistorie fra Det østlige Zhou)*, en roman opprinnelig skrevet av Yu Shaoyu i Ming dynastiet og gjenfortalt av Feng Menglong ved slutten av Ming dynastiet, så igjen revidert av Cai Yuanfang i Qing dynastiet. Den dekker historien gjennom mer enn 500 år under Vår- og høst perioden (770 - 476 f. Kr.) og under Krigerstatsperioden (475 - 221 f. Kr.)

[18] *The Complete Story of Yue Fei (Den fullstendige historien fra Yue Fei)* ble skrevet av Qian Cai i Qing dynastiet. Den beskriver livet til Yue Fei (1103 - 1142) fra det søndre Song dynastiet, en av de mest berømte generalene og patriotiske heltene i kinesisk historie. General Yue Fei utmerket seg i slag mot inntrengere fra nord fra landet Jin. Han ble berømt for lovbrudd som han ikke begikk, og ble sendt i fengsel og henrettet da statsminister Qui Hui prøvde å utrydde krigspartiet. Yue Fei ble senere frikjent fra de grunnløse anklagene, og det ble bygget et tempel til hans minne. Fire støpejernsfigurer ble laget til hans grav. Med brystet bart, hendene bakkbundet og knelende foran graven, representerer disse figurene de menneskene som var ansvarlige for mordet på Yue Fei. Yue Fei er i kinesisk kultur blitt en modell for lojalitet til landet.

[19] Dette sitatet kommer fra *Abstract of Collected Taoist Scriptures (Utdrag av samlede Taoist skrifter)* (Dao Cang Ji Yao), redigert under Qing dynastiet.

[20] Se [8].

[21] Fra Mao's tale ved den åttende sesjonen i det tiende KKP plenums møte.

[22] Mao's opprinnelige ord på kinesisk brukt som en ordspill: Jeg er som en munk som holder en paraply - ingen Tao (eller Fa, ordspill for "hår") ingen himmel (ordspill for "himmel").

[23] Jie er navnet til den siste herskeren i Xia dynastiet (c. 21 - 16 f. Kr.) og Zhou er navnet til den siste herskeren i Shang dynastiet (c.16 - 11 f. Kr.). Begge er kjent som tyranner.

[24] Wen Tianxiang (1236 - 1283 e. Kr.), militærleder som sloss mot de mongolske troppene for å beskytte integriteten til det søndre Song dynastiet. Han ble drept den 9. januar i 1283 da han nektet å overgi seg til mongolene etter at han ble tatt til fange.

[25] Fra *Mencius*.

[26] Fra en svært berømt rest etter Mencius, "Liv, mitt begjær; rettferdighet, også mitt begjær. Når jeg ikke kan få begge deler på samme tid, vil jeg opprettholde rettferdigheten på bekostning av mitt liv."

[27] Fra Den kommunistiske internasjonale hymne. Den kinesiske oversettelsen betyr bokstavelig: "Der har aldri vært en frelser, og vi stoler ikke på Gud heller. For å skape menneskelig lykke, stoler vi bare på oss selv."

[28] Keiser Taiwu fra det nordre Wei, alias Tuo Tao (r. 424 - 452 e. Kr.)

[29] Keiser Wuzong fra Tang dynastiet, alias Li Yan (r. 840 - 846 e. Kr.)

[30] Keiser Wu fra det nordre Zhou dynastiet, alias Yong (r. 561 - 579 e. Kr.)

[31] Keiser Shizong fra det senere Zhou dynastiet, alias Chairong (r. 954 - 959 e. Kr.)

[32] Et slagord brukt i midten av 1960 årene under kulturrevolusjonen i Kina.

[33] Hvite hest tempelet, det første Buddhistiske klosteret i Kina, ble bygget i 68 e. Kr. i det ellevte året til Yong Ping i Det østre Han dynastiet (25 - 220 e. Kr.)

[34] På Dai språket blir Beiye manuskriptene uttalt Tanlan. Beiye er en subtropisk plante som tilhører palmefamilien. Det er et stort treslag med tykke blader som er møllsikre og svært vanskelige å tørke ut. I tidligere tider, før papiret var oppfunnet, trykket Daienes forfedre brev eller artikler på bladene. Brevene, som ble meislet ut på bladet, er kalt Beiye korrespondansen, og skriftene på det, Talan (Beiye skriftene).

[35] Xiangshan parken, også kalt Den velduftende åsens park, ligger 28 kilometer (17 miles) nordvest for sentrum av Beijing. Opprinnelig bygget i 1186 under Jin dynastiet, og ble deretter sommerresidens for de kongelige familiene under Yuan, Ming og Qing dynastiene.

[36] Fra *How Many Cultural Relics Were Committed To Flames (Hvordan mange kulturelle minner ble offer for flammene)* av Ding Shu.

[37] Den røde garde refererer til sivile som var i frontlinjen ved gjennomføringen av Den store kulturrevolusjonen. De fleste var ungdommer midt i tenårene.

[38] Sommerpalasset ligger 15 kilometer fra Beijing, og har den største og best bevarte kongelige hagen i Kina, med en historie på over 800 år.

[39] Louguan tempelet er en berømt Taoist helligdom i Kina. Det er akttet som "det første riket til de velsignede under himmelen". Tempelet ligger i en dalside nord for Zhongnan fjellene, 15 kilometer sørøst for Zhouzhi fylke og 70 kilometer fra byen Xi'an.

[40] *Li* er en kinesisk lengdeenhet (1 li er 0.5 kilometer eller 0.3 miles)

[41] Keiser Gaozu fra Tang dynastiet, alias Li Yuan, (618 - 626 e. Kr.) den første keiseren i Tang dynastiet.

[42] Folkekommunene (Renmin Gongshe) var tidligere det høyeste av tre administrative nivåer i jordbruksområdene i perioden 1958 til rundt 1982 i Folkerepublikken Kina. Kommunene hadde statlige, politiske og økonomiske funksjoner. De var de største kollektive enhetene og var videre delt inn i produksjonsbrigader og produksjonsteam. Etter 1982 ble de avløst av landsbyer.

[43] Se [36].

[44] Mahayana Mahaparinirvana sutra sies å være Buddhas endelige Mahayana sutra, levert på den siste dagen i hans jordiske liv. Den hevder å utgjøre kvintessensen av alle Mahayana sutraene.

[45] Fra Taisho Tripitaka vol. T01, no. 7, *Mahayana Mahaparinirvana sutra*. Foreløpig oversettelse og emne som skal forbedres.

[46] Fra *Teorien og praksisen i Det kinesiske kommunistpartiets undertrykking av religioner* av Bai Zhi. Nettsted: <http://www.dajiyuan.com/gb/3/4/15/n300731.htm> (på kinesisk)

[47] Mukti betyr Første Dharma eller undervisning eller overføring av Loven. Mukti kan også oversettes med "miste, frigjøre, levering, frigjøring, sette fri, frigjøre seg fra bånd og oppnå frihet, frihet fra overføring, fra karma, fra illusjoner, fra lidelse." Det betyr Nirvana og også friheten som oppnås i Dhyana (meditasjon). Det er å unnslipe Samsara (reinkarnasjon).

[48] Nirvana er i Buddhismen eller Hinduismen en tilstand av lykkelig fred og harmoni hinsides lidelsene og følelsene i individuell eksistens; en tilstand av enhet med den evige ånd.

[49] Under kampanjen for Undertrykkelse av kontrarevolusjonære ble det benyttet vold for å ta seg av tidligere medlemmer av hemmelige samfunn, religiøse sammenslutninger og Kuomintang (KMT) tidlig i 1951.

[50] "Krigen for å motstå USAs aggresjon og støtte Korea, som KKP kalte det, brøt ut i 1950. Den er kjent i den vestlige verden som "Koreakrigen."

- [51] Wu Yaozong (1893 - 1975 e. Kr.) og andre publiserte det såkalte "Måter kristne kinesere kan yte innsats for å skape det nye Kina", også kalt "Endringsmanifestet av treenigheten" i 1950, og formet deretter kirken "Treenigheten."
- [52] Folkets store hall, bygget i 1959, ligger på vestsiden av Tiananmen plassen. Det er møtesalen for Den nasjonale folkekongressen i Kina.
- [53] Se [46].
- [54] Kesa drakt, munkedrakt, eller prestekjole.
- [55] Zhang Bojun (1895 - 1969 e. Kr.) var en av grunnleggerne av "Kinas demokratiske liga", et demokratisk parti i Kina. Han ble klassifisert som " høyreorientert nummer en " i 1957 av Mao Zedong, og var en av de få "høyreorienterte" som ikke fikk oppreisning etter kulturrevolusjonen.
- [56] Keiser Huizong av Song dynastiet, alias Zhao Ji (r. 1100 - 1126 e. Kr.).
- [57] Su Dongpo, (1036 - 1101 e. Kr.), berømt kinesisk poet og skribent under Song dynastiet. En av de "åtte store prosamesterne fra Tang og Song dynastiene."
- [58] Wen Zhengming, (1470 - 1559 e. Kr.) Kinesisk maler fra Ming dynastiet.
- [59] Tang Bohu, (1470 - 1523), berømt kinesisk lærd, maler og poet fra Ming dynastiet.
- [60] Jin er en vektenhet i Kina. En jin er 0,5 kg eller omkring 1,1 pound.
- [61] Se [36].
- [62] Fra et dikt av Meng Haoran (689 - 740 e. Kr.) en velkjent poet fra Tang dynastiet.
- [63] Wang Xi Zhi (321-379 e. Kr.) den mest berømte kalligraf i historien, fra Tang dynastiet.
- [64] Den originale Lan Ting Prologen, angivelig skrevet av Wang Xi Zhi i begynnelsen av sin kalligrafi karriere (51 år gammel, 353 e. Kr.), er verdenskjent som det viktigste verket i den kinesiske kalligrafihistorien.
- [65] Wu Cheng'en (1506? - 1582? e. Kr.), kinesisk romanforfatter og poet i Ming dynastiet, forfatter av *Reisen mot vest*, en av de fire mest velkjente kinesiske romanene.
- [66] Wu Jingzi (1701-1754 e. Kr.), en elegant skribent under Qing dynastiet, forfatter av *De lærde (Rulin Waishi*, også kjent som *Unofficial History of the Scholars (Den uoffisielle historien til de lærde)*.
- [67] Prosa skrevet av Ouyang Xiu (1007 - 1072 e. Kr.), en av de "Åtte store prosamesterne under Tang og Song dynastiene." Ouyang Xiu kalte seg selv en "gammel fylklik."
- [68] Alternative navn for rødegardistene.
- [69] *Yongle Encyklopedia* eller *Yongle Dadian* ble bestilt i 1403 av den kinesiske keiseren i Ming dynastiet, Yongle. Det ble ansett å være verdens tidligste og største leksikon. To tusen lærde arbeidet med prosjektet, som inneholdt 8000 tekster fra forhistoriske tider og opp til tidlig Ming dynasti. Leksikonet, ferdigstilt i 1408, omfattet over 22.000 oppslag og bindene fylte 40 kubikkmeter.
- [70] Lin Biao (1907-1971), en av de eldste KKP lederne, tjenestegjorde under Mao Zedong som medlem av Kinas politbyrå som visestatsminister (1958) og forsvarsminister (1959). Lin var utsett som Mao's etterfølger i 1966, men falt i unåde i

1970. Det ble sagt at han forsøkte å flykte fra Kina. Flyet falt ned i Mongolia, og dette forårsaket hans død.

[71] "Liang Xiao" representerer en gruppe forfattere som arbeidet på oppdrag, deriblant Zhou Yiliang. Fordi han var involvert i forfattergruppen, fikk han et anonymt brev fra en gammel venn som refererte til "ekstrem skamløshet."

[72] Keiser Qin Shi Huang (259 - 210 f. Kr.), alias Ying Zheng, var den første keiseren i historien i et samlet Kina. Han standardiserte rettslige lover, det skrevne ord, valuta, vekt og mål og ga ordre om å bygge den store muren. Alle disse måleenhetene hadde stor innflytelse på kinesisk historie og kultur. Han ga ordre om at bøker fra forskjellige skoler skulle brennes, inkludert de konfutsianske og daoistiske, og han ga en gang ordre om at 460 konfutsianske lærde skulle begraves levende. Disse hendelsene ble senere i historien kalt "bokbrenningen og begravningen av konfutsianske lærde." Han bygget et enormt mausoleum til seg selv, og terrakottahæren i keiser Qins grav ble senere kjent som det åttende underet i verden.

[73] Fra *The Writings of Mao Zedong (Mao Zedong's skrifter) 1949 - 1976* (Vol. 2)

[74] Fra Mao's "Opprett partiets arbeidsstil" (1942).

[75] Fra Mao's "Taler på Yan'an forum for litteratur og kunst" (1942).

[76] Wu Xun (1838 - 1896 e. Kr.), opprinnelig Wu Qu, født i Tangyi, Shandong. Haying mistet tidlig sin far, og familien ble utarmet. Han måtte tigge etter mat for å underholde moren, og ble kjent som den fromme tiggersønnen. Etter at moren døde, ble tigging den eneste måten å overleve på. Han drev gratis skoler med pengene han hadde samlet fra tiggingen.

[77] Hu Feng (1902 - 1985), lærd og litteraturkritiker, var i opposisjon til den dogmatiske litteraturpolitikken til KKP. Han ble ekskludert fra partiet i 1955 og dømt til 14 års fengsel.

[78] Fra *Selected Works of Mao Zedong (Utvalgte arbeider av Mao Zedong)* (vol. 5) "Ting begynner å forandre seg" (1957)

[79] Qian Bocheng, *Oriental Culture (Orientalisk kultur)*, fjerde opplag (2000).

[80] 4. juni studentbevegelsen ble startet i Kina mellom 15. april og 4. juni 1989 av gymnasstudenter som ville fremme demokratiske reformer. Den ble senere undertrykt av Folkets frigjøringshær og blir av det internasjonale samfunnet kalt 4. juni massakren.

[81] Et kontor spesielt laget for å forfølge Falun Gong, med absolutt makt over hvert administrasjonsnivå i partiet og alle andre politiske og juridiske systemer.

[82] "Klassetilhørighet" (eller blodslinje eller stamtavle), teori som hevder at ens natur er bestemt av den klassen som familien en er født inn i, tilhører

[83] Fra sangen i den moderne operaen "Legenden om den røde lanternen", et offisielt og populært "Modellstykke" utviklet under "Den store kulturrevolusjonen" (1966 - 76).

[84] *Mu* er en arealenhet som brukes i Kina. En *mu* er 0.165 acre eller 660 m².

[85] "De tre betydningene" hevder at partiet alltid må representere utviklingstrendene innen Kinas avanserte produksjon, avanserte kultur og de grunnleggende interessene til den overveldende majoriteten av den kinesiske befolkningen.

[86] Åpningstalen ved den første sesjonen i den første nasjonale folkekongressen i folkerepublikken Kina. (15. september 1954).

[87] "Rød-øye syndromet" tilsvarende "grønnøyd" i den vestlige forklaringen, blir her brukt for å beskrive en person, som, når han ser andre gjøre det bedre enn ham selv, føler seg mindreverdig og lite komfortabel, og tenker at han burde være den som gjør det best.

[88] Et populært offisielt "Modellspill" utviklet under "Den store kulturrevolusjonen" (1966 - 76). I folkelegenden er Den hvithårede jenta en kvinnelig udødelig som bodde i en hule og som hadde overnaturlige evner og kunne belønne dyd og straffe ondskap, støtte det rette og undertrykke det onde. I denne kinesiske "moderne" operaen, ble hun imidlertid beskrevet som en jente som ble tvunget til å flykte til en hule etter at faren ble slått i hjel fordi han nektet å gifte henne bort til en gammel landeier. Hun ble hvitåret på grunn av mangel på næring. Dette ble et av de mest velkjente "moderne" dramaene i Kina og egget til klassehat mot landeierne.

[89] *Tunnelkrigen* (Didao Zhan), en film i svart og hvitt fra 1965 hvor KKP hevdet at geriljaen i det sentrale Kina kjempet mot de japanske angriperne gjennom forskjellige underjordiske tunneler i 1940 årene.

[90] *Minekrigen* (Dilei Zhan) en film i svart og hvitt fra 1962 hvor KKP hevdet at geriljaen i Hebei provinsen kjempet mot de japanske inntrengerne med hjemmelagde miner i 1940 årene.

[91] En litterær komposisjon skrevet for undersøkelser i den keiserlige statsforvaltningen, kjent for sin rigide form og mangel på ideer.

[92] *Den store hungersnøden* i Kina fra 1959 - 1961 er den største hungersnøden i menneskelig historie. Estimert antall "unormale dødsfall" under hungersnøden er fra 18 til 43 millioner.

[93] Se [7].

[94] Av Mao Zedong (1942).

[95] *Fjerde mai bevegelsen* var den første massebevegelsen i moderne kinesisk historie; begynte den 4. mai 1919.

[96] Chen Guili, *Warning of Huaihe River (Advarsel fra Huaihe elven)* (1995).

[97] Fra *Prologue to See Li Yuan to Return to Pangu* (Prolog til *See Li Yuan for å vende tilbake til Pangu*) av Han Yu (768-824 e. Kr.), en av de "åtte store prosamesterne under Tang og Song dynastiene."

[98] Tao Yuanm (365 - 427 e. Kr.), også kjent som Tao Qian, en stor poet i kinesisk litteratur.

Kommentar 7

[1] Mao Zedongs brev til sin kone Jiang Qing (1966).

[2] Overbygningen i de marxistiske samfunnsteoriene refererer til den gjensidige påvirkningen mellom menneskelig subjektivitet og den materielle substansen i samfunnet.

[3] Hu Feng, akademiker og litteraturkritiker, var mot KKP's sterile politikk innen litteratur. Han ble kastet ut av partiet i 1955 og dømt til 14 år i fengsel.

[4] Konfutsius skrifter

[5] Tredje Mosebok 19.18.

[6] Marx, Det kommunistiske manifest (1848).

- [7] Mao Zedong: Folkets demokratiske diktator (1949).
- [8] Mao Zedong: "Vi må tydelig fremme (undertrykkelsen av de reaksjonære) slik at alle familier er informert." (30. Mars, 1951).
- [9] Mao Zedong: "Vi må med full kraft og presisjon slå til mot de reaksjonære." (1951)
- [10] Taipings himmelske kongedømme (1851 – 1864), også kjent som Taiping-opprøret, var en av de blodigste konfliktene i Kinas historie. Det var et kraftig sammenstøt mellom styrkene til kongedømmet Kina og de som var inspirert av en egenerklært mystikk fra den kulturelle Hakka-gruppen navngitt som Hong Xiquan, som også var konvertert til kristendommen. Minst 30 millioner mennesker ble trolig drept.
- [11] Faktautdrag fra en bok publisert av det Hongkong-baserte magasinet *Cheng-ming* (www.chengmingmag.com), oktober utgaven, 1996
- [12] Det store spranget fremover (1958 – 1960) var en kampanje av KKP for å dytte i gang Kinas industri, spesielt stålindustrien. Det blir vidt og bredt ansett som en stor økonomisk katastrofe.
- [13] Publisert i februar 1994 av Det røde flagg forlagshus. Sitatet var oversatt av en profesjonell oversetter til engelsk (ikke til norsk).
- [14] En kinesisk måleenhet. 1 *mu* = 668 kvadratmeter
- [15] Peng Dehuai (1898 – 1974): Kommunist-kinesisk general og politisk leder. Peng var øverstkommanderende i Koreakrigen, visestatsminister for statsforsamlingen, medlem av Politibyrået og forsvarsminister fra 1954 – 1959. Han ble fratatt alle offisielle stillinger etter å ha vært uenig med Maos venstreorienterte tilnærminger på KKP's Lushan Plenum i 1959.
- [16] De Jaegher, Raymond J., *Fiende på Innsiden*. Guild Books, Catholic Polls, USA (1968)
- [17] Daxing-massakren inntraff i august 1966 under utskifting av partisekretær i Beijing. På den tiden holdt minister for samfunnssikkerhet, Xie Fuzhi, tale i et møte med Kontoret for samfunnssikkerhet i Beijing angående å ikke blande seg inn i rødegardistenes aksjoner mot de "fem svarte klassene". Talen ble raskt videresendt til et Stående utvalgsmøte med Daxins Kontor for samfunnssikkerhet. Etter møtet aksjonerte Kontoret i Daxin umiddelbart og utarbeidet en plan for å egge massene i Daxin til å drepe de "fem mørke klassene."
- [18] Zheng Yi, *Scarlet Memorial* (Taipei: Det Kinesiske Fjernsyns Publiseringsshus, 1993). Denne boken er også tilgjengelig på engelsk: *Scarlet Memorial: Tales of Cannibalism in Modern China*, av Yi Zheng, oversatt og redigert av T. P. Sym (Boulder, Colorado: Westview Press, 1998.)
- [19] Det "gamle samfunnet", som KKP kaller det, refererer til perioden før 1949 og det "nye samfunnet" refererer til perioden etter 1949, da KKP hadde tatt kontroll over landet.
- [20] Tvangstrøyen er et jakkeformet torturredskap. Ofrenes armer blir vridd og bundet med et tau bak ryggen og deretter dratt over hodet og til fremsiden av bryttet; denne torturen kan umiddelbart ødelegge ens armer. Etterpå blir offeret med et krafttak satt inni tvangstrøyen og hengt opp etter armene. Den mest direkte konsekvensen av denne grusomme torturen er brudd i skuldrene, albuen, ankene og ryggen som kan medføre at offeret dør i ulidelige smerter. Flere Falun Gong-

utøvere har dødd av denne torturen. Besøk disse linkene for mer informasjon: Kinesisk: [http://search.minghui.org/mh/articles\(2004/9/30/85430.html](http://search.minghui.org/mh/articles(2004/9/30/85430.html)

Engelsk: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/10/52274.html>

[21] I 1930 beordret Mao partiet til å drepe tusener av partiets medlemmer, Den røde hærs soldater og uskyldige sivile i provinsen Jiangxi i et forsøk på å befeste sin makt i KKP-kontrollerte områder. Besøk følgende link for mer informasjon:

Kinesisk: <http://kanzhongguo.com/news/articles/4/4/27/64064.html>

[22] Gao Gang og Rao Shushi var begge medlemmer av KKPs Sentralkomite. I et mislykket forsøk i en maktkamp i 1954 ble de beskyldt for at de planla å splitte partiet, og de ble deretter kastet ut av partiet.

[23] Zhou Enlai (1898 -1976) var den mest fremstående personen etter Mao i KKPs historie. Han var en ledende figur i KKP og statsminister i Folkerepublikken Kina fra 1949 inntil sin død.

[24] Wang Xiangen, *Documentary of Supporting Vietnam and Fighting with America*. (Beijing: Internasjonale Kultur Publiserings Selskap, 1990)

[25] Zhang Zhixin var en intellektuell som ble torturert til døde av KKP under Den store kulturrevolusjonen for å ha kritisert Maos fiasko med Det store spranget fremover og for å ha vært frimodig nok til å fortelle sannheten. Fengselsvoktere kledde av henne flere ganger, satte håndjern på henne bak ryggen og kastet henne inn i mannlige fengselsceller for gjengvaldtekt helt til hun ble gal. Fengselet fryktet at hun ville rope slagord for å protestere ved henrettelsen, og derfor kuttet de halsen opp på henne før henrettelsen.

[26] From Laogai Research Foundation October 12, 2004 report:

<http://www.laogai.org/news2/newsdetail.php?id=391> (på Kinesisk).

[27] Et av de tre redskapene (produksjonsmidler, produksjonsmetode og produksjonsforbindelser) som Marx brukte for å analysere samfunnsskissene. Produksjonsforbindelser refererer til forbindelsene mellom folkene som eier produksjonsverktøyet og de som ikke eier, dvs forholdet mellom landeiere og jordarbeidere eller forholdet mellom kapitalister og arbeidere.

[28] Fra, *Mencius*, Bok 3. Penguin Classics series, oversatt av D.C Lau.

[29] Av Fan Zhongyan (989-1052), en prominent kinesisk pedagog, forfatter og statsfunksjonær fra det nordlige Song-dynastiet. Dette sitatet er fra hans velkjente dikt, "Klatrende på Yueyang Tårn."

[30] Av Gu Yanwu (1613-1582), en eminent vitenskapsmann tidlig i Qing-dynastiet.

[31] Fra, *Mencius*, Bok 7. Penguin Classics series, oversatt av D.C Lau.

[32] "Tre Familie landsbygden" var pseudonymet til tre forfattere på 1960-tallet, Deng Kuo, Wu Han og Liao Mosha. Wu var forfatteren av skuespillet "Hai Rui trekker seg fra stillingen sin", som Mao betraktet som politisk satire om hans forhold til general Peng Dehuai.

[33] En kinesisk folkelegende, Den Hvithårete Jenta, er historien om en udødelig kvinne som bodde i en grotte og som hadde overnaturlige evner til å belønne dygd og straffe dårlige gjerninger, støtte det rettfærdige og holde igjen det onde. Likevel i "moderne" kinesiske drama, opera og ballet blir hun beskrevet som en jente som ble tvunget til å flykte til en grotte etter at hennes far ble slått i hjel for å nekte henne å gifte seg med en gammel godseier. Hun ble hvithåret grunnet mangel på

ernæring. Under pennen til KKP-forfatterne, ble dette omformet til å være et av de mest kjente, “moderne” dramaene i Kina som skulle egge til klassehat mot landeierne.

[34] Lin Biao (1907-1971), en av KKP-seniorledere, tjente under Mao Zedong som medlem av Politibyrået, som viseformann (1958) og forsvarsminister (1959). Lin blir sett på som arkitekten bak Den store kulturrevolusjon. Lin var utpekt som Maos etterfølger i 1966, men ble ikke favorisert i 1970. Han begynte å ane sin undergang, og Lin ble i følge rapporter involvert i et feilslått kupp og prøvde å flykte til Sovjetunionen etter at det påståtte komplottet var avslørt. Hans fly krasjet i Mongolia på flukt fra anklagen og resulterte i hans død.

[35] Yu Luoke var en menneskerettighetstenker og aktivist som ble drept av KKP under Kulturrevolusjonen. Hans imponerende essay “På Familiebakgrunn”, skrevet 18. januar 1967, var det essay som fikk størst utbredelse og hadde den mest varige påvirkningen av alle essayer som reflekterte ikke-KKP-tanker under de årene som Kulturrevolusjonen varte. Lin Zhao, universitetsstudent i Beijing som tok hovedfag i journalistikk, ble klassifisert som konservativ i 1957 for sin uavhengige tenkning og frimodige kritikk av den kommunistiske bevegelsen. Hun ble siktet for komplott for å velte folkets demokratiske diktatur og arrestert i 1960. I 1962 ble hun dømt til 20 års fengsel. Hun ble drept av KKP 29. april 1968 for å være anti-revolusjonær.

[36] Materialer baser på <http://www.laojiao.org/article0211.html> (på Kinesisk)

[37] Fra ”Åpent brev fra Song Meiling til Liao Chengzi” (17. august 1982). Kilde: <http://www.blog.edu.cn/more.asp?name=fainter&id=16445> (på Kinesisk)

Kommentar 8

1. "Leoparden har dødd, men skinnet ligger fortsatt tilbake" er fra boken "Plum Blossom Poem" av Shao Yong (1011-1077), en eldgammel kinesisk bok om profetier. Leoparden her refererer til det geografiske territoriet til det tidligere Sovjetunionen, som rett nok ligner en løpende leopard. Med det tidligere Sovjetunionens kollaps har kjernen i det kommunistiske systemet gått i oppløsning og bare etterlatt "skinnet" (formen), som Det kinesiske kommunistpartiet arvet.

2. Folkerepublikken Kinas grunnlov (offisiell engelsk oversettelse, 1999)

3. Hendelsen med "AB gruppen" refererer til en operasjon mot "AntiBolsjevik-gruppen" i 1930 da Mao beordret drap av tusenvis av partimedlemmer, Røde hær soldater og uskyldige sivile i provinsen Jiangxi i et forsøk på å befeste sin makt i de KKP-kontrollerte områdene.

4. Fra Maos "Rapport om etterforskningen av Bondebevegelsen i Hunan" (1927).

5. Fjellet Tai (Taishan) er det første av fem berømte fjell i provinsen Shandong i Kina. Det har vært et område under FNs “verdensarv” siden 1987.

6. kampanjen for Innndragning av land er relatert til en mørk side av de økonomiske reformene i Kina. Lignende den industrielle revolusjonen i England (1760-1850) er landbruksjord i dagens Kina blitt brukt til å avgrense og etablere forskjellige økonomiske soner på ulike forvaltningsnivåer (by, region, provins og stat). Resultatet av denne innndragningen av land var at kinesiske bønder mistet sine eiendommer. I byene ble innbyggere i eldre byer og bydistrikter med minimal kompensasjon ofte tvunget til å flytte for å frigi land til kommersiell utvikling. Mer informasjon tilgjengelig på: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

7. Hovedfagsstudent i journalistikk fra universitetet i Beijing, Lin Zhao, ble stempet som høyreorientert i 1957 for sin uavhengige tenkning og frimodige kritikk av den kommunistiske bevegelsen. Hun ble siktet for konspirasjon for å styrte folkets demokratiske diktatur og arrestert i 1960. I 1962 ble hun dømt til 20 års fengsel. Som kontrarevolusjonær ble hun drept av KKP den 29. april 1968.

Den intellektuelle Zhang Zhixin ble torturert til døde av KKP under Den store kulturrevolusjonen for å ha kritisert Maos fiasko i Det store spranget fremover og for frimodig å fortelle sannheten. Fengselsvaktene dro klærne av henne gjentatte ganger, satte håndjern på ryggen og kastet henne inn til de mannlige fangene for at de som gjeng skulle voldta henne helt til hun ble sinnssyk. Fengslet fryktet at hun skulle rope slagord i protest under henrettelsen; derfor skar de strupen hennes over før henrettelsen.

8. "Februar revolusjonen" refererer til den borgerlige revolusjonen i Russland i februar 1917, der Tsaren ble fjernet fra tronen.

9. Oktoberrevolusjonen, også kjent som Bolsjevikrevolusjonen, ble ledet av Lenin i oktober 1917. Revolusjonen myrdet de revolusjonære fra kapitalistklassen som hadde styrtet Tsaren, og kvalte dermed den borgerlige revolusjonen i Russland.

10. Både "Mari hendelsen" og "12. april massakren" refererer til Kuomintangs angrep på KKP. "Mari hendelsen" skjedde den 21. mai 1927 i byen Changsha i provinsen Hunan. "12. april massakren" skjedde den 12. april 1927 i Shanghai. I begge hendelsene ble en del KKP medlemmer og KKP aktivister angrepet, arrestert eller drept.

11. Liu Di, politisk tjenestemann fra den 20ende røde hær som ble anklaget for å være medlem av "AB gruppen," ledet et opprør i Futian og anklaget Li Shaojiu for å være kontrarevolusjonær. De tok over kontrollen i byen Futian og løslot mer enn 100 arresterte fra "AB gruppen" og ropte slagordet "Ned med Mao Zedong".

12. Peng Dehuai (1898-1974): Kommunistisk kinesisk general og politisk leder. Peng var øverstkommanderende i Korea-krigen, viseformann i Statsrådet, Politbyrå-medlem og forsvarsminister fra 1954-1959. Han ble fjernet fra sine offisielle verv og stillinger etter uenighet med Mao om hans "Venstreorienterte metoder" ved KKP's Lushan plenium i 1959.

13. Fra "Li Lisan: Personen som det er holdt fire minnegudstjenester for."

14. De fire prinsippene er: sosialistisk vei, proletariatets diktatur, KKP's lederskap og marxist-leninismen og Mao Zedongs tanker.

Kommentar 9

[1] I følge tradisjonelle konfutsianske tanker hersker keisere eller konger i overensstemmelse med mandat, gitt fra himmelen, og for å få en slik myndighet må deres moral svare til dette det høyeste ansvar. Fra Mencius kommer en liknende tanke. I verset "Hvem overlater makten til en monark?" besvarte Mencius spørsmålet om hvem som ga land og myndighet til keiser Shun, med ordene: "Det var fra himmelen." Tanken om maktens guddommelig opphav finner man også i vestlig kristen tradisjon. I Bibelen, Romerbrevet 13.1, finner man for eksempel at hver sjel er underordnet de høyere makter for der er ikke noen makt utenom den som er gitt av Gud: All makt er ordinert av Gud.

[2] Det ene midtpunktet viser til økonomisk utvikling, mens de to grunnleggende punktene er: oppretthold de fire grunnleggende prinsipper (sosialistisk vei, proleta-

riatets diktatur, KKP's lederskap, marxist-leninisme og Maos tanker), og fortsett politikken med reformer og åpenhet.

[3] Data fra en rapport ved *Xinhua nyhetsbyrå* den 4. mars 2004.

[4] *Mu* er en arealenhet brukt i Kina. En *mu* er 1/16 mål.

[5] Data fra en rapport ved *Xinhua nyhetsbyrå* den 29. februar 2004.

[6] De "Tre nei-prinsippene" var i fortiden. I 1979 foreslo Deng Xiaoping "Tre nei-prinsipper" for å oppmuntre folk til å tale ut om sine synspunkter: Ingen brennmerking, intet angrep og ingen klager på feil. Dette burde minne folk om hvordan Mao på liknende måte oppmuntret intellektuelle i 1950, og deretter fulgte opp med en brutal forfølgelse av de som sa sin mening. Disse "Tre nei" som nå er foreslått, viser til "Utvikling uten debatt, avansement uten kamp og framgang uten tilfredshet om man ligger etter."

[7] Hongkongs grunnleggende lov, Artikkel 23, ble foreslått i 2002 av regjeringen i Hongkong etter press fra Beijing. Artikkelen ville ført til en alvorlig innskrenkning av frihet og menneskerettigheter i Hongkong og undergrave den "et land, to systemer"-politikk som KKP hadde lovet. Artikkel 23 møtte global motstand og ble til slutt trukket tilbake i 2003.

[8] Liu Shaoqi, formann i Kina mellom 1959 og 1968, ble betraktet som etterfølgeren til Mao Zedong. Under Kulturrevolusjon (1966-1976) ble han forfulgt som en forræder, spion og frafallen. Han døde i 1969 etter å ha vært utsatt for grusomme overgrep under KKP's fengsling.

[9] CCTV (China Central Television) eies og styres ved de sentrale myndigheter. Det er det største kringkastingsnettverket i Fastlandskina

[10] Disse sitatene er alle titler fra sanger som ble skrevet og sunget i løpet av Maos epoke på 1960-tallet og tidlig 1970-tall.

[11] Mao har en gang sagt at vi er engstelige for å gjøre feil, men vi er opptatt av å rette dem opp.

[12] For detaljert analyse av selv-brenningsvideoen, gå til følgende webside: <http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.htm>.

[13] Overbygningen i konteksten av marxistisk samfunnsteori viser til samspillet mellom menneskelig subjektivitet og samfunnets materielle substans.

[14] Dette er et kinesisk ordtak som bekrefter ens uforanderlige natur. Ordtaket kan også oversettes som: "Reven kan bytte sitt skinn, men ikke sine vaner."

[15] Den økonomiske reformpolitikken, kjent som "Tre friheter og en kontrakt" (San Zi Yi Bao), foreslått av Liu Shaoqi, daværende president i Kina. Dette programmet stipulerte jordstykker for privat bruk, frie markeder, virksomheter med totalt eget ansvar for overskudd og tap, samt fastsatte produksjonskvoter med utgangspunkt i husholdningene.